Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 547
Vineri 24 iulie 1959

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură din R. P. R.

Ţărani colectivişti şi întovărăşiţi! Luptaţi pentru creşterea producţiei la hectar! Dezvoltaţi continuu avutul obştesc, baza sigură a creşterii bunăstării voastre! Faceţi din fiecare gospodărie agricolă colectivă şi întovărăşire o unitate înfloritoare, exemplu de urmat pentru ţăranii muncitori!

(Din „Chemările C.C. al P.M.R. cu prilejul celei de-a XV-a aniversări a eliberării patriei de sub jugul fascist")

Zece ani de la înfiinţarea primelor gospodării colective în ţara noastră

AUREL UNGUR
Secretar general al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii

Cu zece ani în urmă, la 3—5 martie 1949, a avut loc istorica Plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn care a dezbătut sarcinile partidului în lupta pentru întărirea alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare şi pentru transformarea socialistă a agriculturii.

In rezoluţia adoptată de Plenară se subliniază că transformarea socialistă a agriculturii izvorăşte ca o urmare firească a succeselor însemnate pe care clasa muncitoare, în alianţă cu ţărănimea muncitoare, le-a obţinut, sub conducerea partidului, în lupta pentru cucerirea puterii şi consolidarea regimului de democraţie populară în patria noastră.

Este bine cunoscută înapoierea în care a fost ţinută agricultura de către moşieri şi capitalişti. Starea de înapoiere şi fărîmiţare a agriculturii nu putea asigura acel belşug de produse agricole necesar făuririi noii orînduiri sociale, satisfacerii nevoilor mereu crescînde ale populaţiei muncitoare şi ale industriei şi să asigure ţărănimii muncitoare un trai îmbelşugat. Unica ieşire din această situaţie constă în unirea gospodăriilor mici şi mijlocii în mari gospodării agricole socialiste, cale indicată de genialul plan cooperatist al lui Lenin şi confirmată în practică în mod strălucit de victoria orînduirii colhoznice în U.R.S.S. Aplicînd în mod creator aceste învăţăminte în condiţiile ţării noastre, Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949 a adoptat planul concret al transformării socialiste a agriculturii din R.P.R.

Pentru a asigura succesul deplin al acestei uriaşe transformări revoluţionare care schimbă din temelii formele de organizare a vieţii la milioane de oameni, partidul a luat măsuri importante pentru crearea bazei tehnico-materiale corespunzătoare, în primul rînd pentru dezvoltarea industriei noastre constructoare de tractoare şi maşini agricole; au fost luate măsuri pentru asigurarea cadrelor de specialitate care să îndrume agricultura după cele mai avansate metode şi pentru desfăşurarea unei munci temeinice de lămurire a ţărănimii muncitoare asupra avantajelor agriculturii socialiste.

In ziua de 24 iulie 1949, au fost inaugurate primele 5 gospodării agricole colective, iar la sfîrşitul aceluiaşi an existau 56 de gospodării, care uneau peste 4.000 de familii de ţărani muncitori, cu o suprafaţă de aproape 15.000 hectare. La numai un an, numărul gospodăriilor agricole colective a ajuns la peste 1.000, cuprinzînd aproape 70.000 de familii şi o suprafaţă de 280.000 hectare. An de an, sectorul socialist-cooperatist s-a lărgit; a avut loc în acelaşi timp consolidarea economico-organizatorică a unităţilor create.

Pe baza unor hotărîri ulterioare ale Comitetului Central al P.M.R. s-a dat atenţie deosebită constituirii unor noi forme de cooperare în producţie, mai accesibile anumitor mase de ţărani muncitori: întovărăşirea agricolă şi cooperativa agricolă de producţie cu rentă.

In procesul transformării socialiste a agriculturii, o etapă însemnată o constituie cel de-al II-lea Congres al P.M.R. din 23—28 decembrie 1955. Congresul a arătat că au fost obţinute progrese în cooperativizarea agriculturii — existau de acum 6.325 gospodării colective şi întovărăşiri agricole care cuprindeau peste 382.000 familii, cu o suprafaţă de peste 1.320.000 ha. Cu toate acestea, Congresul a apreciat că predominarea la sate a micii producţii de mărfuri, ritmul lent de creare de noi unităţi socialist-cooperatiste şi de lărgire a celor existente, ca şi tendinţa nejustă a unor organe locale de a lăsa ca transformarea socialistă a agriculturii să se desfăşoare de la sine, deveniseră o frînă în dezvoltarea armonioasă a economiei naţionale. Congresul al II-lea al P.M.R. a stabilit ca obiectiv principal pentru agricultură ca pînă la sfîrşitul anului 1960 sectorul agricol socialist să fie preponderent atît ca suprafaţă, cît şi ca producţie agricolă-marfă.

Datorită muncii intense desfăşurată de organizaţiile de partid pentru traducerea în viaţă a Directivelor celui de-al II-lea Congres al P.M.R., în cei aproape doi ani care au trecut de la congres pînă la consfătuirea pe ţară a ţaranilor şi lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii ţinută la Constanţa în aprilie 1958, s-au înscris în unităţile agricole socialist-cooperatiste un număr de 3 ori mai multe familii de ţărani muncitori decît în timp de 7 ani înainte de congres. In acea perioadă existau 14.312 unităţi agricole socialist-cooperatiste, care reuneau 45 la sută din totalul familiilor de ţărani muncitori din ţară, suprafaţa agricolă deţinută de ele, împreună cu sectorul agricol de stat, reprezentînd 52,4 la sută din suprafaţa agricolă totală.

Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej accentua că sarcina principală în etapa actuală în transformarea socialistă a agriculturii este consolidarea rezultatelor obţinute în construcţia socialistă la sate, adică întărirea economico-organizatorică a unităţilor agricole socialist-cooperatiste existente şi continua activitate pentru crearea de noi unităţi, pe măsura dezvoltării mijloacelor de mecanizare şi asigurării cadrelor de specialitate necesare agriculturii socialiste. Condamnînd orice abatere de la stricta respectare a principiului liberului consimţămînt, partidul a recomandat ca în munca de atragere a ţăranilor muncitori pe calea agriculturii socialiste să se ducă o muncă vie, bazată pe fapte, pe care sectorul socialist are astăzi posibilitatea să le ofere din belşug. Recoltele record înregistrate de unităţi ale sectorului socialist, veniturile mari ale colectiviştilor, existenţa a numeroase gospodării colective milionare, constituie argumentele cele mai puternice pentru atragerea ţărănimii muncitoare pe făgaşul socialismului. După consfătuirea de la Constanţa, acţiunea de transformare socialistă a agriculturii a luat un şi mai puternic avînt. Numai în primele 4 luni ale acestui an, de pildă, s-au înscris în unităţile socialist-cooperatiste mai multe familii de ţărani muncitori decît în întreg anul 1958.

La 1 mai 1959, erau complet cooperativizate 52 de raioane, din care 19 colectivizate, inclusiv întreaga regiune Constanţa; numărul unităţilor era de 15.573, cu 2.369.726 familii — adică peste două treimi din totalul familiilor ţărăneşti — deţinînd 5.607.684 ha. suprafaţă agricolă. Astăzi, după cum a arătat tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej în raportul la Plenara C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie 1959, sectorul socialist din agricultură reprezintă peste 67 la sută din suprafaţa arabilă a ţării şi a ajuns să cuprindă aproape 2.500.000 familii.

Procesul de cooperativizare este în plină desfăşurare. Succesele de însemnătate istorică dobîndite în transformarea din temelii a relaţiilor social-economice la sate dovedesc că ţărănimii muncitoare îi sînt pe deplin accesibile ideile socialismului şi că spri-

(Continuare în pag. 4-a)

Chemările Partidului — obiectivele muncii noastre

În aceste zile premergătoare celei de-a XV-a aniversări a eliberării ţării noastre de sub jugul fascist, harnicii lucrători ai ogoarelor obţin însemnate succese în bătălia pe care ei o dau pentru stringerea recoltelor. Alături de ceilalţi oameni ai muncii din ţara noastră, ţăranii muncitori, mecanizatorii, inginerii şi tehnicienii agricoli, au primit cu adîncă bucurie documentele Plenarei C. C. al P. M. R. din 13—14 iulie — Raportul prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej şi Hotărîrea Plenarei — care stabilesc un întreg ansamblu de măsuri pentru o noua creştere a nivelului de trai al poporului muncitor. „Noi, muncitorii gospodariei de stat Bragadiru, a spus maistrul legumicol Tudor Angelescu cu ocazia citirii documentelor recentei Plenare, trimitem pentru aprovizionarea oamenilor muncii din Capitală peste 850 vagoane de legume, 22 vagoane de fructe şi struguri, 76 vagoane de carne, peste un milion de litri de lapte etc.; ne angajăm să depăşim cu 20 la sută planul livrărilor de legume şi să reducem cu 3 la sută preţul de cost". De asemenea, colectiviştii din Dobreni, regiunea Bucureşti, s-au angajat sa suplimenteze contractele încheiate cu statul, livrind incă 10.000 litri de lapte, 27.000 kg. orez, 6.000 kg. floarea-soarelui şi o cantitate dubla de legume şi zarzavaturi.

Entuziasmul cu care oamenii muncii din agricultură au primit documentele recentei Plenare a C.C. al P.M.R. dovedeşte profunda lor recunoştinţa pentru tot ceea ce partidul înfăptuieşte cu grijă de părinte pentru binele tuturor oamenilor muncii de la oraşe si sate. Datorită politicii partidului nostru, ţărănimea muncitoare şi-a mărit simţitor veniturile. Numai în 1958, de pildă, ţăranii muncitori au primit din vînzarea către stat a produselor agricole peste 8 miliarde lei, adica cu 2,2 miliarde mai mult decît în anul 1955. Reducerea preţurilor de vînzare la peste 2.600 sortimente de produse industriale şi alimentare, propunerea ca să se studieze şi să se elaboreze un sistem unic de pensionare şi pentru ţăranii colectivişti, constituie încă o mare dovadă a grijii permanente pe care partidul o poartă ţărănimii muncitoare. *„Partidul nostru*, a subliniat tovaraşul Gheorghe Gheorghiu-Dej în raportul la Plenara din 13—14 iulie a. c. — *a arătat întotdeauna oamenilor muncii cu toată claritatea, că dacă vrem să mergem mai departe spre noi realizări în ridicarea nivelului de trai, trebuie să obţinem produse industriale şi agricole din ce în ce mai multe, mai ieftine şi de mai bună calitate...*"

Urmînd exemplul muncitorilor din industrie, oamenii muncii din agricultură sînt chemaţi să lupte mai hotărît pentru creşterea producţiei la hectar, să dea mai mult grîu, porumb, carne, lapte, materii prime agricole pentru industria alimentară, să depună eforturi pentru a realiza aceste produse la un preţ de cost cît mai scăzut. Astfel, măsurile elaborate de Plenara C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie deschid noi perspective de ridicare a nivelului de viaţă pentru toţi oamenii muncii din ţara noastră, uniţi în jurul partidului, Comitetului său Central, pentru construirea socialismului şi apărarea păcii.

Chemările C.C. al P.M.R. cu prilejul celei de-a XV-a aniversări a eliberării patriei de sub jugul fascist constituie un luminos îndemn la lupta pentru îndeplinirea sarcinilor puse de plenară. În lumina chemărilor partidului, oamenilor muncii din agricultură le revine sarcina de a obţine recolte sporite, de a strînge la timp şi fără pierderi recolta, de a face acum arături de vară pentru însămînţările de toamnă. Muncitorii, inginerii şi tehnicienii din gospodăriile de stat şi S.M.T.-uri au importanta sarcina de a mări volumul de produse agro-alimentare, de a reduce preţul de cost al acestora, de a asigura continua creştere a rentabilităţii fiecărei gospodării de stat, de a folosi întreaga capacitate de lucru a tractoarelor şi maşinilor agricole, efectuînd lucrari de calitate la un preţ cît mai redus. Colectiviştii şi întovărăşiţii trebuie să se situieze în fruntea luptei pentru recolte bogate la hectar, sa dezvolte continuu avutul obştesc — să facă din gospodăriile lor colective şi întovărăşiri unităţi înfloritoare, pildă de urmat pentru toţi ţaranii muncitori. Ţăranii muncitori cu gospodării individuale au datoria să muncească cît mai bine pămîntul în vederea sporirii producţiei de cereale şi plante tehnice şi în acelaşi timp au interesul să cunoască succesele gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole, pentru a se convinge de superioritatea muncii în comun, cu ajutorul maşinilor şi tractoarelor S.M.T.

Oamenii muncii de la sate sînt chemaţi să participe cu avînt sporit la acţiunile patriotice de îndiguiri, desecări şi irigaţii în scopul lărgirii suprafeţelor arabile şi asigurării unor recolte bogate.

Chemările C.C. al P.M.R. cu prilejul celei de-a XV a aniversări a eliberării patriei constituie obiectivele muncii şi luptei noastre pentru făurirea unei vieţi tot mai îmbelşugate pe drumul luminat de învăţătura partidului — conducătorul înţelept al poporului nostru muncitor.

OAMENI CU CARE NE MÎNDRIM

GHEORGHE DOBRE, brigadier al gospodăriei colective din Grindu, regiunea Bucureşti.

CRISTEA BALAN, preşedintele gospodăriei colective „Ana Ipătescu" din satul Cuza Vodă, raionul Medgidia.

ALEXANDRU ARON preşedintele gospodăriei colective din Laslea, raionul Sighişoara

Împreună cu cei mulţi

Comuna noastră, Bogdăniţa, raionul Bîrlad, întîmpină măreaţa sărbătoare, cu completa ei colectivizare. Pînă în prezent, din cele 723 familii de ţarani muncitori, 618 familii sînt înscrise în gospodării agricole colective.

Zilele acestea, ţaranul muncitor Fotache Bolea din satul Bogdăniţa a venit în gospodăria colectivă „Horia, Cloşca şi Crişan" cu cererea de înscriere, spunînd: „Fraţilor, eu deşi sînt trecut de 70 de ani, cînd văd cum traiţi voi, parcă simt că întineresc. M-am convins că unde sînt cei mulţi, trebuie să vină şi cei puţini. M-am convins că aici e binele".

LASLEA, 1959

Ţăranul care mă luase cu căruţa de la dispensarul veterinar din Daneş, în ziua aceea, într-adevăr de cuptor, mi s-a părut la început cam zgîrcit la vorbă. Mult timp şi-a îndemnat calul la drum, şi a privit cînd spre valea Tîrnavei deasupra căreia se grămădiseră nori albi, cînd în stînga, spre lanurile de grîu şi porumb, care sfîrşeau la poalele dealurilor.

Era un om în vîrstă, ceea ce dovedea că petrecuse şi văzuse multe în viaţa lui; că locurile acelea îi erau bine cunoscute şi în trecut şi azi. Am bănuit în acele clipe că îl interesa mai mult dacă norii grămădiţi deasupra Tîrnavei vor trimite sau nu ploaie, căci el, ca om al cîmpurilor, ştia ce ar însemna prelungirea vipiei din ziua aceea.

Apa Tîrnavei curgea domoală în sclipirea razelor de soare; căruţa înainta agale, lăsînd în urmă dire de praf.

Ţăranul a curmat după un timp firul tăcerii:

— Îs tare faine holdele, a zis el întorcînd spre mine faţa i zîmbitoare. Tăt aşa or fost în tăţi anii din urmă...

Şi-a îndemnat iarăşi calul care dădea semne de lenevie din cauza căldurii, şi iar a prins a grăi. Nu era aşadar zgîrcit la vorbă. Spunea că el nu se miră de aşa frumuseţe de lanuri, din moment ce ţarina este lucrată laolaltă, cu tractoarele, de către oameni harnici.

— Aşa-i la colectivă, a tras el concluzia, precizînd că ceea ce vedeam de o parte şi de alta a şoselei pe care o străbăteam împreună, erau tarlalele gospodăriei colective din Laslea.

După ce am trecut podul de lemn, urcînd pe şosea, ţăranul a oprit calul acolo de unde se desprinde drumul la Laslea. Valea a apărut vederii noastre înveşmîntată în verde: pădure, fineţuri şi lanuri de porumb în stînga; vii şi pomi fructiferi căţăraţi pe dealul din dreapta. În fund se vedea Laslea.

— Asta-i satul pe care spuserăţi că-l căutaţi, mi-a spus la urmă ţăranul de omenie de pe Tîrnave, care şi-a continuat apoi drumul lui, spre Dumbrăveni.

★

Tot ce văzusem: apa domoală a Tîrnavei, cîmpia şi dealurile, cerul înalt şi soarele care ardea ca un cuptor — toate au rămas aceleaşi ca acum 10 ani. Chiar comuna Laslea, ca aşezare, a rămas aceeaşi, numai că s-a mai mărit în anii din urmă ca număr de case, şi s-a înfrumuseţat.

Şi, totuşi, Laslea are o nouă istorie care începe din 24 iulie 1949. Cei care o scriu nu sînt istorici mai mult sau mai puţin renumiţi, ci sînt oameni de la sapă, de la plug, de la oi şi vaci — oameni care s-au pomenit arşi de soare, bătuţi de vînturi şi de ploaie, dar înfrăţiţi şi cu una şi cu alta în bătălia pentru pîine, pentru viaţă. Şi pentru ca aceasta să fie cît mai dulce, lăslenii au fost printre primii ţărani din ţara noastră care au pornit, acum 10 ani, pe drumul luminat de învăţătura partidului — pe drumul gospodăriei colective.

Zece ani: 24 iulie 1949 — 24 iulie 1959, aceasta este vîrsta gospodăriei colective „Ogorul Roşu" din Laslea, raionul Sighişoara. În fiecare an, lanuri bogate ca şi acelea pe care le întîlnisem în drum; în fiecare an noi succese în dezvoltarea averii obşteşti (creşterea animalelor, construcţii etc.); în fiecare an, venituri tot mai mari de pe urma muncii în gospodărie. Turma de oi — 400 capete; cireada de vaci — peste 120; porcine — 68. Construcţii — grajd pentru 100 de vaci, cu adăpători automate, cu lumină electrică; maternitate pentru scroafe, magazie etc. Fond de bază lei 1.241.392.

Toţi ţăranii din Laslea sînt membrii gospodăriei colective.

— Am fost săraci, dar acum sîntem bogaţi; minten femeile noastre ard cuptoarele, fac pită albă şi cozonaci, spunea nu fără mîndrie preşedintele gospodăriei colective din Laslea, tov. Alexandru Aron.

După 10 ani, aşa vorbesc toţi colectiviştii harnici de aici. 45 dintre ei şi-au făcut case din cărămidă: Gică Ion, Cucu Nicolae, Crişan Nicolae şi alţii, au cele mai frumoase case.

★

Norii grămădiţi cu o zi înainte deasupra Tîrnavei s-au miniat, scuturînd ploaie. A fost un prilej de a prinde pe mai mulţi colectivişti la sediul gospodăriei. Iată, în camera tov. Gică Ion, contabilul gospodăriei, sînt adunaţi toţi membrii consiliului de conducere. Are loc o şedinţă de lucru ca atîtea şi atîtea din timpul celor zece ani care au trecut. Nu ştiu de ce, dar momentul impresionează. Punctuali, toţi s-au aşezat în tăcere pe scaune. Este vorba numai de disciplina impusă de şedinţă ca atare? Este la mijloc o obişnuinţă nouă, în viaţa acestor oameni?

Este şi una, este şi alta.

Aud parcă şi acum cuvintele preşedintelui gospodăriei, rostite clar, scurt: „La ordinea zilei avem problema recoltatului", după care el arăta consiliului măsurile pe care le socotea necesare, pentru ca treaba să se facă fără întîrziere şi fără pierderi.

Disciplina şi seriozitatea acestor colectivişti a reieşit şi mai mult în discuţiile purtate. Pe rînd, au luat toţi cuvîntul. „Mai întîi să începem recoltatul lanului de lingă sat; e mai în pîrgă", a vorbit tînărul brigadier Dop Ion. De aceeaşi părere a fost şi Nicolae Alexandru, un om voinic, cu faţa roşcovană.

Discuţii, propuneri, hotărîri — totul în spirit gospodăresc, după care, o chestie nouă se ridică:

— Acum trebuie să rezolvăm şi problema predării la baza de recepţie a orzului contractant, a uiumului de la batoză şi a muncilor S.M.T. E datoria noastră de onoare, intervine Nicolae Gangăl secretarul organizaţiei de partid din gospodărie.

— Chiar astăzi, după ce o sta ploaia, aprobă preşedintele.

„Datoria noastră de onoare". Cuvintele acestea, rostite de un ţăran ca Nicolae Gangăl, au nu numai o rezonanţă deosebită, dar şi o adîncă semnificaţie. Aşadar, astăzi la Laslea nu este vorba numai de ceea ce remarca cu privire la recolte ţăranul care mă adusese cu căruţa de la Daneş, ci este vorba şi de un nou fel de a privi munca şi îndatoririle obşteşti.

Să mai spunem că pînă seara, însuşi Nicolae Gangăl a predat statului în contul gospodăriei peste un vagon de orz?

★

Laslea de astăzi înseamnă recolte bogate, frumoasă avere obştească, case noi din cărămidă, trai tot mai îmbelşugat. Laslea de mîine însă, va străluci şi mai mult. Lumina acestui viitor am văzut-o nu numai în ochii colectiviştilor, ci mai ales în ochii celor peste 60 de copii de la grădiniţa sezonieră a gospodăriei. Erau curat îmbrăcaţi, sătui şi sănătoşi. Ce sală de clasă frumos împodobită! Ce mese curate şi ce mîncare gustoasă li se servea! Ce deosebire între copiii de ieri şi copiii de astăzi din Laslea! Ii văd şi acum, romîni, germani: Cornel Savu, Lenuţa Crişan, Săndel Aron, Hanzi şi Haidemari Martini, Elena Popa, Maria şi Marin Cazacu, Rozita Thalmann şi toţi ceilalţi.

Se cunoaşte şi în acest caz, că în cei zece ani care au trecut de la înfiinţarea gospodăriei colective, biruie viaţa nouă la Laslea.

RADU SANDU

GOSPODÁRIA COLECTIVA — DRUMUL ȚĂRĂNIMII MUNCITOARE

Dezvoltarea multilaterală, cheie a succeselor

La 28 august gospodăria noastră va împlini zece ani de existență. In toți acești ani, avînd sprijinul organelor de partid și de stat, noi am acordat o deosebită atenție dezvoltării multilaterale a gospodăriei, cale principală pentru întărirea ei economico-organizatorică.

Astfel, alături de cultura cerealelor, gospodăria a dezvoltat mai mult creșterea animalelor. Acum avem peste 210 taurine, din care 108 vaci cu lapte, iar pînă la sfîrșitul anului vom avea 203 vaci cu lapte, 300 de scroafe fătătoare, 1.366 ovine și un mare număr de păsări. Succese de seamă am înregistrat noi și în sporirea producției pe cap de animal. Producția medie de lapte pe cap de vacă furajată a fost în anul 1958 de 2.150 litri. In acest an vom realiza cu siguranță 2.600 litri pe cap de vacă furajată.

Creșterea animalelor ne-a adus anul trecut un venit de 665.911 lei, iar în acest an, am prevăzut un venit de 2.100.000 lei. Pentru aceasta noi am contractat cu statul 121 hl. lapte de vacă, 20 hl. de lapte de oaie, 2.200 kg. lînă, peste 23 vagoane de carne, din care 12 vagoane carne de porc. Pînă acum am predat numai carne de porc 21.410 kg. Am mai predat 200 de miei și 31 viței și mai bine de jumătate din laptele contractat.

Dezvoltarea continuă a sectorului zootehnic cerea importante sume de bani, atît pentru construcții — fără de care nu se pot obține rezultate bune din acest sector — cît și pentru procurarea de animale de producție. Pentru construcții și cumpărarea de animale, statul ne-a pus la dispoziție credite pe termen lung. Aceste credite trebuie însă restituite și asta din veniturile gospodăriei. Era deci necesar să căutăm și alte surse de venituri bănești. Astfel am introdus cultura plantelor tehnice și legumicole, care oferă mari posibilități de cîștiguri bănești. La început am cultivat numai 25 de ha. cu sfeclă de zahăr, 20 ha. cu cînepă, 23 ha. cu floarea-soarelui și cîteva hectare cu legume și zarzavaturi. In acest an cultivăm 177 de ha. cu floarea-soarelui, 400 de ha. cu sfeclă de zahăr, 80 de ha. cu cînepă, iar cu legume și zarzavaturi 75 de ha., din care 18,5 ha. irigate. De asemenea, pentru prima oară în acest an am amenajat pe malul Mureșului și însămînțat 110 de ha. cu orez. Avem și o livadă de 27 de ha. cu piersici, de unde vom recolta 9—10 vagoane de fructe. Mai avem și 28 de ha. de vii, din care 10 ha. plantate în primăvară.

Odată cu extinderea suprafețelor cultivate cu plante tehnice, industriale și legumicole, în gospodăria noastră s-a acordat o deosebită atenție sporirii producției la ha. In anul 1958, de pildă, noi am obținut pe 200 de hectare o recoltă medie de 20.175 kg. de sfeclă de zahăr la ha. In acest an, după felul cum se prezintă recolta, vom realiza cel puțin 35.000 de kg. de sfeclă de zahăr la ha., 2.000 kg. floarea-soarelui, 5.500—6.000 de kg. de tulpini de cînepă la ha.

Din cultura plantelor tehnice și industriale, gospodăria noastră a realizat frumoase venituri bănești. In anul trecut, de exemplu, am încasat 1.692.908 lei, iar în acest an vom încasa peste 6,5 milioane lei. De asemenea, din cultura legumelor vom obține în acest an peste 1.300.000 lei. Din vînzarea fructelor vom realiza peste 500.000 lei, iar din cultura orezului peste 1,5 milioane lei.

Paralel cu dezvoltarea sectorului zootehnic, introducerea culturilor tehnice, industriale, legumicole, pomicole etc. noi am dat atenția cuvenită și întreprinderilor anexe. Astfel, atelierele de tîmplărie, rotărie, fierărie, tinichigerie etc., ne-au adus în fiecare an venituri bănești de zeci de mii de lei.

Mergînd pe această cale — a dezvoltării multilaterale a gospodăriei — am putut realiza venituri bănești ce s-au ridicat an de an la milioane de lei. Astfel, în 1958 am realizat 4.300.141 lei, iar în acest an, am prevăzut un venit bănesc total de 11.549.400 lei.

Obținînd venituri mari bănești noi am putut ridica numeroase construcții necesare dezvoltării șeptelului, am dat la ziua-muncă pînă la 13 lei, iar în acest an vom da cel puțin 20 lei. De asemenea, fondul de bază va ajunge la sfîrșitul acestui an la peste patru milioane lei.

Ing. ION RUSU
președintele gospodăriei colective „Ștefan Plavăț" din comuna Cenad, regiunea Timișoara

Cifre și fapte

● Colectiviștii din Biled, regiunea Timișoara, au recoltat anul trecut, cu toată seceta care a bîntuit, cîte 3.000 kg. porumb boabe la hectar, de pe suprafața de 627 hectare.

● Anul trecut, colectiviștii din comuna Platonești, raionul Fetești, au obținut în medie la hectar, de pe suprafața de 730 de ha., 1.802 kg. de grîu. Pe o tarla de 250 de hectare, ei au obținut cîte 2.400 kg. grîu la hectar, datorită aplicării cu strictețe a regulilor agrotehnice.

● Gospodăria colectivă din Cenad, regiunea Timișoara, și-a propus ca în acest an să realizeze un venit de 11.500.000 lei. Pînă la începutul acestui an, fondul ei de bază era de 2.770.000 lei.

● Gospodăriile colective din regiunea Constanța au valorificat în 1958 pe bază de contract, 89.000 tone de grîu, porumb, floarea-soarelui, 1.956.800 litri lapte de vacă, 3.020.000 litri lapte de oaie, 4.055.000 kg. carne.

● Colectivistul Petru Tucuteanu din Sîntana, regiunea Oradea, a primit anul trecut pentru munca efectuată în gospodărie 4.532 kg. grîu, 5.565 kg. porumb, 6.458 lei etc.

● Membrii gospodăriei colective „8 Martie" din comuna Boghești, regiunea Iași, au obținut anul acesta 3.280 kg. de orz la hectar.

● Gospodăria colectivă din Maglavit, regiunea Craiova, a obținut în acest an o producție de peste 2.200 kg. grîu la hectar de pe cele 1.700 hectare. Producția de porumb de pe suprafața de 920 de hectare promite a fi de peste 4.500 kg. la hectar. Acum cîteva zile, gospodăria a predat statului în baza contractului încheiat, 50 de vagoane de grîu din recolta acestui an.

● In gospodăria colectivă din Saligni, raionul Medgidia, s-a obținut în anul 1958, o producție de 2.458 kg. floarea-soarelui la hectar.

Munca colectiviștilor se bazează pe aplicarea științei și tehnicii, în obținerea de producții sporite vegetale și animale. In fotografie: casa-laborator a gospodăriei colective din satul Golașei, regiunea Galați.

Construcții bune și ieftine

Ridicarea de construcții ieftine și durabile din resurse locale, este o preocupare de seamă a consiliului de conducere al gospodăriei colective din Maglavit, regiunea Craiova. In acest scop s-a hotărît ca din rîndurile colectiviștilor care se pricep bine la lemnărie, zidărie, să se organizeze o brigadă de construcții. Totodată s-au luat măsuri pentru lărgirea producției la cărămidăria și țiglăria proprie, prin folosirea lemnelor și paielor în proporții egale la arderea cărămizilor în cuptoare. Astfel, s-a ajuns ca prețul de cost a 1000 cărămizi să fie de numai 232 lei.

Prin folosirea materialelor din resurse locale și executarea construcțiilor de către brigada gospodăriei, un grajd care costa 118.000 lei, acum costă numai 65.000 lei.

CAROL BORA
corespondent

ȘCOALĂ A RECOLTELOR BOGATE

Cred că nu există bucurie mai mare pentru un tînăr inginer agronom ca aceea pe care o simte atunci cînd, aplicînd ceea ce a învățat, vede că roadele obținute îi răsplătesc din plin munca. Imi aduc aminte că în 1957 cînd am venit ca inginer agronom la gospodăria agricolă colectivă din Baba Ana, colectiviștii de aici nu prea dădeau mare atenție ogorului de toamnă. De aceea, nici producțiile nu erau întotdeauna prea strălucite. Convingîndu-i pe colectiviști de marea importanță pe care o are arătura adîncă, am reușit ca în toamna aceea să facem ogor pe întreaga suprafață destinată însămînțărilor din primăvara anului 1958. Nu vă mai spun cît s-au bucurat colectiviștii cînd în toamna trecută, cu toate condițiile neprielnice de climă, au recoltat de pe fiecare hectar cultivat cu porumb cîte 2.800 kg. de boabe, în timp ce țăranii muncitori cu gospodărie individuală din satele vecine, care nu făcuseră ogor de toamnă, au obținut doar în jurul a 1.000 kg. la ha. Că în toamna trecută n-a mai fost nevoie să-i lămuresc pe colectiviști să facă arături adînci cred că fiecare își poate da seama.

Cam la fel ședeau lucrurile și în ce privește viticultura. Colectiviștii din Baba Ana neglijau uneori executarea stropitului viei, lucrare pe care ori n-o efectuau la vreme, ori nu pregăteau soluția în concentrația cerută, ori pur și simplu n-o făceau. In anul trecut însă, s-a respectat întocmai timpul optim la toate stropirile, s-a preparat soluția în concentrația necesară și bineînțeles s-au executat la vreme și în bune condiții și celelalte lucrări. Recolta de struguri obținută a fost de 8.810 kg. la ha., față de numai 4.000 kg. la ha. cît dobîndise gospodăria în 1957. In anul acesta, datorită aplicării cu strictețe a regulilor agrotehnice viticole și în special a combaterii bolilor și dăunătorilor, (s-au făcut pînă în prezent 3 stropiri și 2 prăfuiri), via gospodăriei promite o recoltă de peste 8.000 kg. struguri la ha.

Exemple ca acestea mai pot fi date multe, fie referindu-ne la aplicarea îngrășămintelor chimice și naturale, fie la respectarea timpului optim de însămînțare, fie la combaterea dăunătorilor etc. Invățînd în timpul iernii la cursurile agrozootehnice, aplicînd apoi pe parcele mici (loturi demonstrative) cele învățate și trecînd după aceea la extinderea în cultura mare a tuturor metodelor noi, colectiviștii din Baba Ana sporesc tot mai mult rodnicia pămîntului. In anul acesta, de pildă, prin tratarea cu îngrășăminte bacteriene a seminței de porumb, prin îngrășarea fazială și combaterea la vreme a dăunătorilor la sfecla de zahăr — lucrări împletite bineînțeles cu respectarea tuturor celorlalte reguli agrotehnice — colectiviștii vor obține peste 3.000 kg. porumb boabe la ha. și circa 30.000 kg. de sfeclă la hectar. De asemenea, peste 2.000 kg. la ha. promite să dea cultura florii-soarelui, iar de la grîu, a cărei recoltare e în curs, se realizează în medie 1.800—2.000 kg. la hectar.

Desigur, că toate aceste recolte bogate se datoresc în bună măsură respectării regulilor agrotehnice. Dar, știut este că agrotehnica nu se poate aplica oricum și oriunde. Pe micile fîșii de pămînt fărîmițate ale țăranilor muncitori cu gospodărie individuală nu este cu putință să se lucreze după toate recomandările științei agricole. Mecanizarea și chimizarea agriculturii, factori esențiali în obținerea unor producții mari, cer în primul rînd ca plantele să se cultive pe tarlale întinse. De lucrul acesta și-au dat seama pe deplin țăranii muncitori din Baba Ana. Dovadă: astăzi întregul sat face parte din gospodăria agricolă colectivă. Pentru țăranii muncitori de aici, gospodăria colectivă a devenit o adevărată școală a recoltelor bogate, iar pentru mine, ca inginer agronom, ea constituie un minunat cîmp de punere în practică a tuturor cunoștințelor deprinse în școală.

STAN VASILESCU
inginer agronom al gospodăriei colective „16 Februarie" comuna Baba Ana, raionul Mizil

Faptele sînt cel mai puternic îndemn

S-au scurs nouă ani de cînd un grup de țărani muncitori din comuna Traian, raionul Caracal, ne-am unit pămînturile, constituind gospodăria agricolă colectivă „Grivița Roșie". Eram pe atunci doar 32 de familii cu 118 ha de pămînt. Astăzi, gospodăria noastră se întinde pe mai bine de 460 de hectare, iar numărul familiilor de colectiviști este de peste șase ori mai mare ca cel de la început. Oamenii au fost atrași de recoltele mari pe care le obținem în fiecare an, de belșugul din ce în ce mai mare pe care ni-l făurim noi, colectiviștii. Am dovedit-o în anul 1957, bunăoară, cînd am obținut cîte 2.400 kg de grîu și 5.600 kg porumb boabe la ha și mai cu seamă în anul trecut cînd, cu toate condițiile neprielnice de climă, gospodăria noastră a recoltat în medie cîte 1.981 kg de grîu și 3.800 kg porumb boabe la hectar, în vreme ce media la ha pe comună în sectorul individual a fost de 900 kg la grîu și 6-800 kg la porumb. Aceste diferențe mari de recolte nu s-au datorat nici faptului că gospodăria colectivă ar avea un pămînt mai mănos, nici vreunei „minuni dumnezeiești". Totul pornește de la modul de lucrare a pămîntului, de la organizarea muncii. Executînd mecanizat lucrările de bază ale solului, semănînd la timpul optim, folosind o sămînță valoroasă și respectînd toate regulile agrotehnice pe care inginerii de la stațiunea experimentală I.C.A.R. Studina ni le-au indicat, am izbutit să facem într-adevăr o agricultură avansată, bazată pe știință. Polenizarea artificială suplimentară, aplicarea îngrășămintelor chimice, hibridarea porumbului, combaterea pe cale chimică a dăunătorilor etc., lucrări despre care cu nouă ani în urmă încă nu auzisem, sînt astăzi cunoscute și puse în practică de fiecare din membrii gospodăriei noastre. Lucrînd pămîntul în comun, pe tarlale întinse și cu mijloace mecanizate, am reușit să facem în așa fel încît fiecare plantă să fie cultivată după o bună premergătoare și toate lucrările să le efectuăm la vreme și în bune condiții.

Acestea sînt deci adevăratele cauze, adevăratele imbolduri care stau la baza convingerii unui număr din ce în ce mai mare de țărani muncitori din comună să vină alături de noi, în gospodăria colectivă. Aceste adevăruri de netăgăduit i-au făcut și pe mijlocașii Tudor Floricel, Ilie Negreanu, Paul Negoescu, etc., ca, nu multă vreme în urmă, să pună mîna pe creion și să scrie cerere de intrare în gospodăria colectivă. Experiența noastră de nouă ani a dovedit fiecăruia dintre ei că drumul pe care partidul ni l-a arătat, este cel al belșugului și bunei stări.

ȘTEFAN PIȚURU
brigadier la gospodăria agricolă colectivă „Grivița Roșie", comuna Traian, raionul Caracal.

Animale multe și de rasă

Pînă în anul trecut, în gospodăria colectivă „Pămînt destelenit" din satul Săpunari, raionul Lehliu, sectorul zootehnic n-a fost dezvoltat pe măsura posibilităților existente.

E drept, anul 1958 a fost anul de cotitură pentru dezvoltarea gospodăriei noastre și îndeosebi pentru creșterea șeptelului. Astfel, de la numai cîteva vaci în anul 1957, sectorul zootehnic număra la sfîrșitul anului 1958, 52 de bovine, aproape 200 de porcine, 463 de ovine, 900 de păsări și o stupină în formare.

Datorită bunei îngrijiri și hrăniri date animalelor în tot timpul anului, noi am obținut în 1958 producții însemnate Bunăoară, producția medie de lapte pe cap de vacă furajată a fost atunci de 2.170 litri, iar de la fiecare oaie s-a obținut cîte 40 litri lapte și cîte 2,3 kg lînă de calitate.

După cum era și firesc, au crescut în acel an și veniturile de la animale. De pildă, de la 73.500 lei în 1957, anul trecut s-a obținut un venit de aproape de 3 ori mai mare, adică cca 210.000 lei. Cele mai mari venituri s-au obținut de la fermele de vaci, oi și porci, mai puțin însă din creșterea păsărilor.

Veniturile mari ce s-au realizat anul trecut din creșterea animalelor au fost un imbold în munca noastră pentru dezvoltarea în acest an a sectorului zootehnic. Astfel, la sfîrșitul anului acesta, gospodăria noastră și-a propus să aibă 230 de bovine din care 180 vaci de rasă, 1.840 ovine, 360 porcine, 3.300 păsări adulte și 50 stupi. Acum avem 100 porci puși la îngrășat și contractați cu statul In acest an am scos de la stațiunea noastră de incubație peste 6.000 pui, din care o parte se cresc în gospodărie, iar restul vor fi difuzați la alte gospodării colective. In curînd vom primi prin C.F.Z.V. regiunea Ploești, un număr de 50 de vaci, în afară de cele pe care le vom procura pe plan local.

Pentru a asigura animalelor condiții bune de cazare și hrană, în acest an construim din resurse locale 3 adăposturi pentru bovine și 2 coteţe pentru păsări. Majoritatea construcțiilor sînt pe terminate. Pînă la 10 august le vom da în folosință, iar pînă atunci vom însiloza și cantitatea de 1.500 tone de furaje. Sîntem hotărîți ca și în acest an să realizăm planul în sectorul zootehnic, atît la efective, cît și la producție. Acest lucru va însemna la sfîrșitul anului un venit de cel puțin 400.000 lei.

Rezultatele de pînă acum, munca colectiviștilor fruntași din sectorul zootehnic, sînt o garanție că în acest an ramura creșterii animalelor va fi un izvor și mai mare de venituri pentru colectiviști.

DAVID MARIN
brigadier zootehnist la G.A.C. „Pămînt destelenit" din satul Săpunari — raionul Lehliu

LUMINĂ și VIAȚĂ

Lumina culturii pătrunde tot mai mult în viața colectiviștilor. In fotografie: casa de cultură a gospodăriei colective din Poiana Mare, regiunea Craiova.

Gospodăria colectivă asigură copiilor o creștere și o educație aleasă. In fotografie: copiii colectiviștilor din Sîntana, regiunea Oradea, la căminul de zi al gospodăriei

Insemnări dintr-o gospodărie colectivă milionară

Pe vremuri, comuna Belitori era o comună a moșierilor și arendașilor. Și bineînțeles a argaților și dijmașilor. Se cuibăriseră aici în comuna aceasta din preajma Roșiorilor de Vede vreo 9—10 moșieri și arendași. Unul mai al dracului decît altul; unul mai hapsîn, mai hrăpăreț, mai lacom decît celălalt. Toată comuna și toate comunele din jur lucrau la moșieri, la arendași și chiaburi. De primăvară, de cînd se peticea zăpada și pînă la început de iarnă, cînd îngheța pămîntul, oamenii — mii de argați și dijmași — arau și semănau, prășeau și adunau bucate care nu erau ale lor.

Albu Alexandru, om între două vîrste, de statură potrivită, unul din șefii brigăzilor gospodăriei colective din comună îmi povestește de vremurile acelea.

— Fugea romînul de la boier Constantinescu. Pleca cu inima friptă și năclăită de venin că-i lua boier Constantinescu șapte piei de pe spate. Mergea omul la conu Costică Cristescu sau la conu Eugeniu Saditac sau mai știu eu la care din cuconii ce se pripășiseră pe aici... Cînd se sătura de boieri, ajungea slugă la chiaburi. Tot un drac. Muncea romînul pînă-i pleznea cămașa în spinare...

A doua zi, în drum spre birourile gospodăriei colective, care se află la o margine a comunei, tovarășul Dinu Mandache, colectivist și el, îmi întregește imaginea vremurilor de odinioară:

— Uite aici, în partea asta era moșia lui Brăiloiu. Dincoace a colonelului Șuțu. Mai încolo a fraților Cantoniade... Spre Troianu stăpînea moșierul Saditac. Vreo mie de hectare avea Saditac ăsta. Cînd îl apucau pandaliile, umbla pe moșie numai cu pușca la șold. Și se zice că nevastă-sa îi cerea socoteală că nu împușcă pe „pîrliții de țărani"... Dar, pînă la urmă, au trebuit să dea și ei socoteală...

Omul își aruncă privirea peste cîmpurile întinse cît îi zarea. Apoi, adaugă ca o concluzie la cele spuse:

— Acum toate acestea sînt ale noastre. Și te rog să mă crezi, glumește el, nu ne merge de loc rău fără boieri...

E în felul de a vorbi al tovarășului Mandache mîndria și demnitatea omului căruia puterea populară i-a dezdoit spinarea și i-a dat putința să privească liber spre soare. E mîndria și demnitatea oamenilor din aceste locuri, care, în urmă cu 15 ani, au început, alături de întregul nostru popor, condus de partid, să scrie noua istorie a patriei...

In 1945, foștii argați, avînd în frunte pe comuniști, au intrat pe pămînturile moșierilor. In numele și din însărcinarea poporului le-au luat și le-au trecut în stăpînirea lor. Cîțiva ani mai tîrziu, în septembrie 1949, în comună a luat ființă gospodăria colectivă. Cuvîntul partidului semănat cu dărnicie de comuniști își dă roadele și aici, în această parte a țării...

*

Se spune că pe gospodină o cunoști după cum arată casa, iar pe gospodar după cum se prezintă cîmpul. Pe colectiviștii din Belitori îi cunoști și după una și după alta. Gospodăria lor a crescut în decursul celor zece ani de la întemeiere, asemenea voinicului din poveste.

Cele 72 de familii au venit acum 10 ani în gospodărie cu o brumă de avere Pămîntul, vreo 226 de hectare, 14 pluguri, 15 grape, o secerătoare și patru perechi de boi. Fondul de bază era o nimica toată: 92.000 lei. Chiaburii, cărora gospodăria le sta ca un cui în inimă, băteau darabana prin sat. „Ia uite bă, s-au strîns sărăciile laolaltă. Dar om trăi și-om vedea". Au trăit și-au văzut. In ciuda clevetirilor, în pofida zvonurilor scornite de dușmani, colectiviștii s-au așezat vîrtos pe treabă. Colectiva a biruit greutățile începutului și și-a desfăcut larg aripile... A crescut, s-a dezvoltat. Președintele ei, tovarășul Marin Filip, ne invită s-o vedem.

— Haideți să vedem porumbul, zice el. Avem porumb tare frumos și în anul ăsta. Nici grîul n-a fost rău, cu toate că n-a prea văzut ploaie: 1.800 de kilograme la hectar...

Porumbul se află în mai multe tarlale. Toate-s muncite, ca să folosesc expresia preferată de tov. Filip, „ca la carte". Culturile-s înalte, cît statul de om voinic, și promit rod bogat. Trecem apoi pe la floarea-soarelui, vedem fasolea și pepenii, ricinul și, bineînțeles, grădina de legume. Și oriunde ne ducem avem ce vedea. Ogoare lucrate cu grijă, culturi ce promit roade bogate. Președintele citează exemple, ne dă cifre care vorbesc despre rodnicia muncii unite. In medie, producția de grîu pe cei zece ani de la întemeierea gospodăriei colective a fost în jurul a 1.600 de kilograme la hectar. E o recoltă bună, dacă ținem seama că înainte rareori producția se ridica la 1.000 de kilograme. La porumb, colectiviștii stau și mai bine. Media pe cei zece ani de muncă în comun este de aproape 1.800 de kilograme boabe la hectar. Nici la celelalte culturi, producțiile nu sînt de lepădat.

Fermele de animale, pătulele și magaziile, atelierele sînt grupate toate într-o margine a comunei. Sînt, socotind una peste alta, vreo 30 de construcții la număr. Tovarășul Filip ni le arată cu mîndria gospodarului care știe că ridicînd asemenea construcții colectiviștii au făcut un lucru bun. Gospodăria dispune astăzi de un important sector zootehnic. Ramura creșterii animalelor, alături de plantele de cîmp, de culturile tehnice, de grădina de legume, de iazul de pește, aduce gospodăriei venituri bune. Pe 1959 venitul global pe care-l va obține gospodăria va fi de peste 2.375.000 lei. Fondul de bază a sporit de la 92.000 lei, la 2.358.525 lei. Și pînă la sfîrșitul anului va mai spori cu cîteva sute de mii. După cum se vede, foștii argați, care odinioară n-aveau nici un car după ce bea apă, își socotesc astăzi veniturile în milioane de lei...

*

Deceniul pe care l-a parcurs colectiva a înnoit din temelii viața oamenilor și înfățișarea comunei. La Belitori fostele slugi trăiesc, cum zice Tudor Pătrușcă, întocmai ca domnii. In trecut, Tudor Pătrușcă a fost slugă pe la boieri și chiaburi. Vai de viața pe care o ducea pe atunci. Acum are casă frumoasă și cămara plină cu de toate. Primește în fiecare an pentru munca pe care-o face la colectivă mii de kilograme de bucate și mii de lei. Mii de kilograme de bucate și mii de lei duc acasă în fiecare an și Pascu Constantin, și Costache Voican și Ștefan Cojocaru. Toți cei care lucrează cu dragoste și tragere de inimă în gospodăria colectivă.

— Belșugul nu pică cu hîrzobul de undeva, de sus, zice Ștefan Cojocaru, ci și-l face omul dacă-i vrednic și-și scoate îndărătnicia din cap. Unde-i unire și pricepere gospodărească sînt și rezultate bune. Și ce-i bun atrage totdeauna pe oameni. Uite, la noi în comună; la început am lucrat numai cîțiva în gospodărie. Acum sîntem 368 de familii. Restul oamenilor lucrează în întovărășiri agricole. Dar tot mai mulți își arată gîndul să vină alături de noi. C-aici, în gospodărie, e izvorul cel mare al belșugului...

Constantin Cozmoiu, stuparul gospodăriei, ține să întărească spusele lui Ștefan Cojocaru. Numără, cu ajutorul degetelor de la mîini, pe colectiviștii care și-au făcut în ultimii ani case noi.

— Uite, unul e Marin Albu. Apoi Mircea Jumugă, Cristache Frăți a. Ion V. Costea...

Cînd termină degetele de la ambele mîini o ia de la capăt. De cinci ori o ia de la capăt. In anii de cînd există colectivă, 50 de colectiviști și-au făcut case noi. Și dacă ar fi să amintim și pe cei ce și-au luat aparate de radio, mobilă, zestre pentru fete, ar fi mult de numărat.

Dar colectiva nu e numai izvor de belșug, ci și de lumină și civilizație. Dacă nimerești duminica sau în altă zi de sărbătoare în comună, pe oameni îi găsești fie la căminul cultural, admirîndu-și feciorii și fetele care cîntă și dansează în cadrul echipelor artistice, fie pe șantierul unde se înalță un nou local pentru școala de șapte ani, dînd o mînă de ajutor la ridicarea clădirii... Deseori, sărbătoarea și chiar în cursul săptămînii, cînd muncile sînt mai puțin zorite, îi afli la cinematograf. Oamenii cînd pleacă la lucru își lasă copiii la grădinița sezonieră a gospodăriei colective. In comună întîlnești astăzi casă de nașteri, dispensar...

Așa-i în gospodăria colectivă. Belșugul e frate bun cu civilizația și cultura.

VALERIU BUDURU

MULŢUMIM DIN TOATĂ INIMA partidului

Deseori cînd stăm de vorbă despre treburile noastre ne aducem aminte şi de viaţa pe care am dus-o în trecut şi o comparăm cu cea de astăzi. Ne uităm în jurul nostru, la satul care se înnoieşte mereu şi la cîmpiile pline de holde bogate şi ne întrebăm: ce soartă am fi avut noi dacă nu venea acea luminoasă zi al lui 23 August 1944? Ce s-ar fi ales de munca şi de viaţa noastră dacă nu era partidul care să organizeze şi să conducă poporul la luptă şi să ne arate şi să ne lumineze calea pe care să mergem? Am fi rămas aceeaşi oameni necăjiţi, exploataţi de moşieri şi chiaburi, înglodaţi pînă în gît în nevoi şi datorii.

Astăzi viaţa noastră se deosebeşte de cea pe care am dus-o pînă mai ieri, aşa cum se deosebeşte lumina zilei de întunericul nopţii. Muncim şi trăim ca oamenii. Ne construim case frumoase, ne cumpărăm mobilă, avem pe masă pîine din belşug — noi care în trecut n-am mîncat niciodată pîine pe săturate; citim o carte, vedem un film. Copiilor noştri le este asigurat un viitor aşa cum nici nu visam odinioară. Şi toate acestea le datorăm partidului, grijii şi înţelepciunii cu care el ne sprijină şi ne îndrumă.

Partidul ne-a ajutat să întemeiem gospodăria colectivă. Membrii de partid, tovarăşii Ion P. Nazîru, Dumitru Solomon, Ion Raiciu, Ion Moise şi alţii, au stat de vorbă cu oamenii, le-au explicat cu răbdare cît de folositoare ne poate fi gospodăria colectivă. 40 de familii au intrat atunci, în 1950, în gospodărie.

Inceputul, ca orice început, n-a fost lipsit de greutăţi. Dar, an cu an prin muncă şi ajutorul primit din partea comuniştilor din gospodărie, a comitetului raional de partid, gospodăria noastră s-a întărit şi s-a dezvoltat. Fondul de bază, bunăoară, a sporit de la 55.600 lei cît era la înfiinţare, la aproape 2.000.000 lei, iar pînă la sfîrşitul anului se va ridica la 2.500.000 lei. Avem ferme care numără cîteva mii de animale, cultivăm alături de grîu şi porumb, plante altădată necunoscute prin părţile acestea. Inainte eram mulţumiţi cînd izbuteam să scoatem 500-600 kg de grîu şi 600-700 kg de porumb la ha. Astăzi de pe ogoarele înfrăţite culegem recolte de mii de kg la ha. E rod al muncii unite, e rodul aplicării în viaţă a învăţăturii partidului nostru.

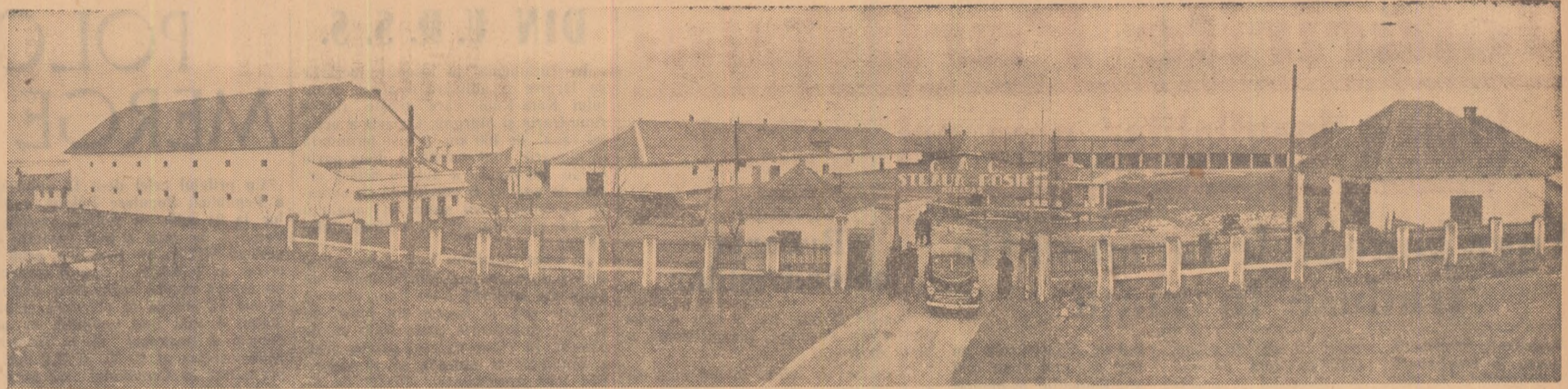
Ce a însemnat şi ce înseamnă gospodăria agricolă colectivă pentru fiecare din noi se poate vedea din felul în care muncim şi trăim astăzi. In oricare casă de colectivist ai intra, ai să găseşti bucate din belşug. In multe ai să vezi mobilă nouă, aparate de radio. Pe oricare uliţă din satul nostru te-ai plimba ai să întîlneşti case noi.

Din martie 1956, noi, toţi ţăranii muncitori din satul Cuza Vodă — 279 de familii — muncim în gospodăria colectivă. Ne făurim, umăr la umăr, îndrumaţi şi sprijiniţi de partid, o viaţă plină de îndestulare şi lumină.

La noi în sat, ca de altfel în toate satele Dobrogei colectivizate, măsurile luate de curînd de partid în vederea îmbunătăţirii nivelului de trai al celor ce muncesc au fost primite cu deplină bucurie. Noi vom răspunde grijii şi dragostei pe care ni le poartă partidul, prin străduinţa sporită de a întîmpina marea sărbătoare ce se apropie cu toate lucrările de vară terminate, prin preocuparea de a dezvolta necontenit gospodăria noastră.

Mulţumim din toată inima partidului pentru tot ceea ce a făcut şi face pentru noi.

CRISTEA BALAN, DUMITRU SOLOMON, GHEORGHE POPA, IOSIF ŞTEFAN — colectivişti din satul Cuza Vodă, raionul Medgidia.

Sporirea averii obşteşti — animale, construcţii etc., — este una din căile care duc la înflorirea gospodăriei colective. In fotografie: construcţii zootehnice ale gospodăriei colective „Steaua Roşie" din Mădăraş, regiunea Oradea

Urmînd pilda unor prieteni dragi

Anton Cuconu nu-i un visător. Anton Cuconu e om de acţiune. De opt ani el conduce gospodăria agricolă colectivă „I. C. Frimu" din satul Mircea Vodă. Şi o conduce bine.

In prima zi de august a anului 1953, Anton Cuconu a mers într-o vizită în Uniunea Sovietică. El a vizitat 22 de colhozuri, şapte S.M.T.-uri, zece sovhozuri, plus Moscova, Tbilisi şi alte oraşe.

„In fiecare colhoz şi sovhoz am fost purtaţi la livezi şi ferme cu maşinile. In colhozul „Gorki" din Gruzia, fiecare familie avea maşina sa. Colhozul acesta era aşezat pe marginea unui canal. Apa cobora din munte. Am mers pe şoseaua ce şerpuia de-a lungul canalului, să vedem cum a fost captat izvorul. Cînd am ajuns în vîrful muntelui, am rămas uimiţi. Apa pornea dintr-un alt munte, mult mai înalt, cobora într-o vale şi urca singură, fără pompe, muntele mai scund pe care-l cobora apoi pentru a ajunge la colhozul „Gorki". Ideea să aducă apa în felul acesta, fusese a unui colhoznic simplu. Colhoznicul învăţase însă zece clase şi cunoştea, după cîte am aflat mai apoi, unele principii de fizică. Se călăuzise după ele. Irigarea mărise producţia şi veniturile colhozului de peste trei ori. Acolo, în Gruzia, mi-am dat mai bine ca niciodată seamă de cîte cunoştinţe se cer unui simplu colectivist, dar mite unui preşedinte de gospodărie!"

Tovarăşul Cuconu — care, după cum spuneam, nu-i un visător — e tentat să-mi povestească mai ales ce l-a impresionat în mod deosebit. Caut să aduc discuţia spre probleme mai practice, potrivite lui, omului de acţiune.

— Şi altceva ce aţi mai învăţat? îl întreb eu.

„De învăţat am învăţat multe. Numai că atunci, în 1953 şi-n anii următori, nu se putea aplica în gospodărie tot ce învăţasem acolo. Gospodăria era mică.

„In Kazahstan vizitasem colhozul „Calea fericirii". Nume mai potrivit nici că i se putea găsi. Inainte de a intra în colhoz oamenii de acolo trăiau în corturi. Era vai şi amar de viaţa lor. N-aveau nici după ce bea apă. De altfel, nici apă n-aveau. Apa era rară în Kazahstan şi pe izvoare puseseră mîna bogaţii. Acum, colhoznicii aveau automobile şi piane. Am povestit în sat toate acestea. Am arătat şi fotografii. Oamenii şi-au îndreptat mai mult privirile spre gospodărie. Colectiviştii au început să vină regulat la muncă.

Dar cultivînd numai grîu şi porumb n-ajungi departe. Invăţasem acest lucru tot în colhozurile vizitate. Aşa că am învăţat şi aceasta la rîndu-mi, pe colectivişti. Acum, deşi putem spune că mai sîntem încă la început, gospodăria noastră e multilateral dezvoltată. Avem ferme de animale. E drept, nu prea mari. Dar nici prea mici pentru început: 250 de vaci, 1.500 de oi, 3.000 de găini, 60 de scroafe fătătoare, 200 de porci puşi la îngrăşat. Gradina de legume şi zarzavaturi pe 40 de hectare irigate, orezărie, primele vii şi livezi intrate pe rod au fost în mare parte tot rezultatul a ceea ce văzusem în colhozul „Calea fericirii", din îndepărtatul Kazahstan.

In 1957 — toamna — s-a colectivizat tot satul. Colectivizarea ne-a permis să aplicăm o altă metodă întîlnită în colhozuri: E vorba despre repartizarea terenului pe brigazi, echipe, iar la culturile prăşitoare pe familii. Acum, fiecare echipă lucrează acelaşi teren pe durata unui asolament. Sîntem în al doilea an de cînd aplicăm această metodă şi rezultatele deja se văd. La porumb, de exemplu, inginerul gospodăriei apreciază că vom scoate anul acesta peste 4.000 de kg. la hectar. Noi am permanentizat brigada de tractoare. Metoda luată aş putea spune aidoma, după cea întîlnită în 1953, în colhozuri s-a dovedit folositoare. Aş dori să văd din nou colhozurile pe care le-am mai văzut o dată — a încheiat tov. Cuconu — ca să le pot povesti prietenilor mei de acolo, colhoznicilor care m-au poftit la masa lor şi m-au găzduit, cît s-a schimbat şi gospodăria noastră numai în şase ani.

Şi aceasta şi mulţumită lor, prietenilor dragi".

M. CALIANU

Gospodăria de stat Stupini în sprijinul unităţilor agrico.e cooperatiste

Să vii să vezi bucate...

— „Prietenul la nevoie se cunoaşte" glăsuieşte o veche zicală de-a noastră. In ultimii ani, noi am simţit din plin întregul ei adevăr. Şi aceasta mai ales în legătură cu sprijinul pe care l-am primit din partea gospodăriei de stat din comună. Iată, chiar de curînd, în cadrul pregătirilor de recoltare, trebuia să reparăm 2 greble mecanice şi o cositoare. La noi la atelier, nu se putea Ne-am adresat consiliului gospodăriei de stat. Ni s-au pus la dispoziţie doi mecanici şi în cîteva zile maşinile au fost gata de lucru. Pe urmă, cînd aveam nevoie să transportăm paiele de pe cîmp, rămase de la recoltat, am fost ajutaţi cu 2 remorci, cîteva zile în şir. Dar găinile noastre le-aţi văzut? Is o frumuseţe. Tot gospodăria de stat ne-a ajutat, vînzîndu-ne 1.000 de pui din rasa Rhode-Island şi Leghorn. Despre sprijinul agrozootehnic, despre învăţămintele pe care le-am tras din experienţa gospodăriei de stat, ce să mai spun? De multe ori, colectiviştii noştri după ce termină propriile lor treburi, lucrează la secţiile gospodăriei de stat. Aici, avem ce vedea, îndeosebi în ce priveşte modul cum trebuie făcută fertilizarea solului, însămînţatul, întreţinerea culturilor şi chiar recoltatul. Brigadierul nostru, Stoian Iordache, a stat zile întregi la grădina de legume a gospodăriei de stat, unde a învăţat cum se face o parcelare raţională a terenului şi plantatul răsadurilor după metode noi. Tot de la gospodăria de stat am învăţat cum trebuie însilozate nutreţurile...

... Il ascultam cu atenţie pe tov. Puiu Craioveanu, preşedintele gospodăriei colective „I. V. Miciurin" din comuna Stupini — regiunea Stalin. Şi gîndul îmi zbura în celelalte gospodării colective din împrejurimi, la cea din Ghimbav, la Codlea... Nu era greu să-mi dau seama că dacă i-aş fi întrebat şi pe colectiviştii de acolo în ce fel au fost ajutaţi de către gospodăria de stat, răspunsul n-ar putea să difere cu mult, de cel dat de tov. Craioveanu.

Am stat de vorbă apoi cu cîţiva muncitori din gospodăria de stat Stupini şi am aflat însă că mulţi lucrători din această gospodărie au contribuit direct la lărgirea şi întărirea sectorului agricol cooperatist din raionul Codlea. Contabilul Knall Frederic, şeful brigăzii de mecanizare completă, Schmidt Otto, şeful secţiei Ghimbav, Dumitru Mihai, medicul veterinar, Broscăţeanu Emil, directorul gospodăriei, State Gheorghe şi alţii, au făcut parte dintre agitatorii care au explicat ţăranilor muncitori cu gospodărie individuală în comunele din jur, foloasele muncii în gospodăria colectivă, avantajele lucrării pămîntului pe tarlale întinse, cu mijloace mecanizate. Lucrătorii gospodăriei de stat şi-au adus astfel contribuţia la cooperativizarea completă a comunelor Ghimbav, Codlea sau Rîşnov, la atragerea unui tot mai mare număr de ţărani cu gospodărie individuală în gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole.

...Inainte de a pleca de la gospodăria de stat Stupini, am asistat la un spectacol neobişnuit: mai mulţi membri ai gospodăriei colective din comună se adunaseră în jurul unei maşini necunoscute lor. Era un tractor R.S.09 fabricat în R.D. Germană, pe care se montaseră nişte cuţite pentru prăşitul sfeclei de zahăr. Tractoristul care mînuia agregatul era din gospodăria de stat. Dar cel care îl îndruma cum să lucreze, era inginerul Max Schultz, de la S.M.T. Gerbstedt din R.D. Germană, venit aici împreună cu alţi 3 specialişti pentru a-i învăţa pe mecanizatorii noştri cum se pot mecaniza complet lucrările necesare cultivării sfeclei de zahăr.

Colectiviştii priveau cu nesaţ, ascultau explicaţiile traduse de cineva în romîneşte.

— Maşini ca astea încă n-avem la S.M.T., mi-a spus unul dintre colectivişti. O să avem desigur nu peste multă vreme. Dar mai tot timpul am fost cu ochii pe tot ce s-a lucrat la gospodăria de stat. Aşa că te poftim să vii să vezi bucate şi la noi, tovarăşe...

Ceilalţi colectivişti continuau să privească maşina.

Şi nu era de loc greu să sezisezi cît de intens trăiau ei acest fapt cu totul nou, pe care-l aflau tot în activitatea bogată, multilaterală a gospodăriei de stat.

AL. RAICU

Casa aceasta aparţine colectivistului Iosif T. Ştefan. Şi-a ridicat-o anul trecut, cu ajutorul cîştigurilor primite de el şi ai săi pentru munca făcută în gospodăria agricolă colectivă. In satul Cuza Vodă întîlneşti astăzi multe case noi şi frumoase

ÎN ÎNTOVĂRĂŞIREA AGRICOLĂ

Muncă în comun şi sporirea averii obşteşti

Cînd l-am întrebat pe tov. Aldea Gheorghe, secretarul comitetului de partid din comuna Brăneşti, care dintre cele 11 întovărăşiri de aci e mai bună, mi-a răspuns fără nici o ezitare:

— Întovărăşirea „24 Septembrie" care a fost inaugurată cu şapte ani în urmă, exact în ziua cînd a fost votată noua Constituţie a ţării noastre. E cea mai bună, pentru că pămîntul aci se munceşte în comun, pentru că şi-a alcătuit un frumos fond de bază, şi a dat tot timpul exemplu oamenilor din cele 4 sate ale comunei să păşească pe drumul muncii laolaltă făcută cu ajutorul maşinilor şi tractoarelor S.M.T.-ului.

In 1952 cînd a luat fiinţă, întovărăşirea nu număra decît 20 de familii, care deţineau 42 de hectare. Dintre cei 20 de întovărăşiţi, jumătate erau comunişti. Dinu F. Nicolae, care e şi preşedintele întovărăşirii, Neciu Nicolae, Dincea Ispa, Dascălu Mihai şi alţi membrii de partid vizitaseră pînă atunci mai multe gospodării colective — cea de la Livedea, cea de la Pasărea — şi întovărăşiri agricole. Ei erau pe deplin convinşi că numai munca în comun le poate aduce sporuri însemnate de producţii la hectar. Aşa s-a format prima întovărăşire din Brăneşti. In primul an întovărăşiţii au pus pe tarlaua de pe care au înlăturat haturile numai grîu. La recoltare au scos, de pe 27 de hectare, 1.800 kg. la hectar, faţă de 1.200 kg. cît obţinuseră ţăranii muncitori cu gospodării individuale. In al doilea an, întovărăşiţii au executat muncile în comun şi pe 7 hectare cu floarea-soarelui, ca şi la porumb.

Intovărăşitul Dinu Constantin mi-a spus:

— In regimul burghezo-moşiersc recoltele de pe cele 2,50 ha. ale mele nu-mi ajungeau pentru întreţinerea familiei compusă din cinci persoane, niciodată. Mereu trebuia să mă îndatorez, să mai lucrez pe unde puteam spre a face faţă nevoilor. Nici cînd doi dintre copii şi-au făcut rosturile lor şi familia mea a rămas la 3 persoane situaţia nu s-a schimbat. Odată cu întovărăşirea însă, de pe aceeaşi suprafaţă de teren producţia dobîndită a ajuns să-mi acopere pe deplin nevoile casei. In 1958, de exemplu, după ce am livrat 200 kg. grîu contractat cu cooperativa şi am achitat toate datoriile către stat, mi-a rămas de pe hectarul cultivat cu grîu 900 kg. In acelaşi timp, fratele meu, Dinu Ion, care încă nu intrase în întovărăşire şi are tot 3 persoane, n-a dus acasă decît 450 kg. de grîu. Alt întovărăşit de-al nostru, Gate Ion, de pe 1,50 de ha. cu grîu a dus acasă 1.400 kg. grîu. Anul acesta vom obţine recolte şi mai bune.

Producţiile cu mult mai mari dobîndite pe suprafeţele lucrate în comun, faţă de cele pe care se muncea de unul singur, i-au convins pe tot mai mulţi ţărani muncitori să pornească pe drumul întovărăşirii agricole. Unii au intrat în întovărăşirea „24 Septembrie". Alţii au alcătuit noi întovărăşiri.

Acordînd toată atenţia formării fondului de bază, întovărăşirea „24 Septembrie" a putut executa unele lucrări cu maşini cumpărate în comun. Astfel, întovărăşiţii au cumpărat o semănătoare de păioase pe care au plătit 1.800 lei, o semănătoare de porumb — 200 lei, 3 grape — 340 lei, o vînturătoare — 400 lei; o cositoare acţionată cu animale — 100 lei şi o secerătoare-legătoare — 2.000 lei. In plus, la sfîrşitul anului 1958 mai aveau depuşi la C.E.C. 2.000 lei.

Anul acesta, aşa cum a hotărît adunarea generală, fondul de bază va creşte cu încă 7.100 lei. Intovărăşiţii plănuiesc să construiască o magazie de cereale şi o remiză pentru unelte. Ei au mai hotărît ca la anul să cultive şi 10 ha. cu legume.

ION DRINCU

Dezvoltarea creşterii animalelor aduce mari venituri gospodăriilor colective, ceea ce face ca membrii acestora să poată primi, pe lîngă produse, şi însemnate sume de bani la ziua-muncă. In fotografie: o parte din turma de oi a gospodăriei colective din Hălchiu, regiunea Stalin.

IN SAT, LA CAIATA

19 IULIE 1959. Această dată va rămîne pentru totdeauna înscrisă în istoria satului şi în inimile ţăranilor muncitori din Căiata, raionul Rîmnicu Sărat. In această zi, toţi membrii întovărăşirii agricole din acest sat, au sărbătorit împreună cu mulţi oaspeţi din satele şi comunele vecine, inaugurarea gospodăriei colective.

Starea înfloritoare a gospodăriilor colective din Ciorăşti, Bălăceanu Spătăreasa şi altele, înfiinţate cu ani în urmă, precum şi traiul îmbelşugat al colectiviştilor, au arătat ţăranilor muncitori din acest sat, că singura cale spre o viaţă cît mai îmbelşugată şi fericită, este calea gospodăriei colective. De acest lucru s-au convins şi mai mult cei din Căiata, atunci cînd au vizitat aceste gospodării colective.

— Eu am fost la gospodăria colectivă din Bălăceanu chiar în ziua cînd colectiviştii îşi primeau veniturile — spunea în cuvîntul său Lucia Gheorghiţa — şi am văzut cum pentru zilele lucrate în gospodărie, ei duceau acasă în afară de bani, căruţe vîrfuite cu grîu, porumb, orz, fasole şi multe altele. Nu mai spun de construcţii mari şi frumoase: magazii, grajduri pentru animale, maternitate pentru scroafe etc.

Alţi vorbitori au arătat, că vizitînd gospodăria colectivă milionară din Ciorăşti, şi-au putut da seama cum trăiesc oamenii şi ce case mîndre şi-au înălţat, ce mobilă şi ce îmbrăcăminte şi-au cumpărat de cînd sînt colectivişti.

Intr-un ropot de aplauze, cele 213 familii care şi-au adunat la un loc 475 ha. teren, 30 boi, 100 cai, cîteva vaci etc., şi-au adus şi cei 30.000 lei ce constituiau pînă atunci fondul de bază al întovărăşirii, au aprobat înfiinţarea gospodăriei lor colective, în fruntea căreia au fost aleşi cei mai harnici şi pricepuţi gospodari ca Nicolae Chiroiu şi alţii.

Drumul pe care au pornit acum zece ani ţăranii muncitori, înfiinţînd primele cinci gospodării colective — drumul pe care l-au urmat apoi zeci de mii, sute de mii de ţărani muncitori, este de-acum şi drumul celor din Căiata.

Cu tînăra gospodărie colectivă din Căiata, azi raionul Rîmnicu Sărat numără 27 gospodării colective.

ION GHEORGHIU

Organizator al producţiei agricole

Implinirea a zece ani de la întemeierea primelor gospodării agricole colective din ţara noastră ne oferă şi nouă, mecanizatorilor, prilejul de a face un scurt bilanţ al activităţii noastre. Este vorba de felul în care am luptat noi, mecanizatorii, pentru a înfăptui marile sarcini ce ne revin pe tărîmul mecanizării, îndrumării şi organizării mai bune a producţiei agricole, al luptei pentru obţinerea de recolte bogate.

Ca vîrstă, staţiunea noastră nu e mai bătrînă decît cu cîteva luni faţă de primele gospodării colective înfiinţate în ţară. Acum aproape 11 ani, pe locul unde se află astăzi clădirile moderne ale S.M.T.-ului nu era nimic. Parcul de tractoare şi maşini agricole de care dispuneam pe atunci şi pe care-l adăposteam pe unde găseam loc, era destul de restrîns. Astăzi dispunem de 97 de tractoare, de 37 de combine, de 17 batoze şi 33 de secerători-legători, alături de multe alte maşini. Activitatea S.M.T.-ului se desfăşoară pe o rază de 18.000 ha. de teren, aparţinînd unui număr de 8 gospodării agricole colective.

Inceputurile activităţii noastre n-au fost lipsite de greutăţi. Ţăranii priveau pe atunci cu neîncredere munca făcută cu maşinile şi tractoarele. Neîncrederea aceasta, ca şi parcelele mici, străjuite de haturi, împreună cu o acută lipsă de cadre de tractorişti, ne îngreuna mult activitatea. Pas cu pas, colectivul de mecanizatori din staţiunea noastră, îndrumat şi sprijinit îndeaproape de partid, a izbutit să spulbere îndoielile oamenilor şi să biruie greutăţile ce ne-au stat în cale.

DUMITRU IMBREA
director al S.M.T. Cobadin,
raionul Negru Vodă

S.M.T.-ul a reuşit să dovedească în practică ţăranilor muncitori cît de avantajoasă este munca făcută cu maşinile şi tractoarele statului. Recoltele obţinute de pe ogoarele unite au fost cele mai convingătoare îndemnuri în această privinţă. Ca tractorişti şi ca agitatori, mecanizatorii noştri şi-au adus din plin contribuţia la atragerea maselor ţărănimii muncitoare pe calea agriculturii socialiste. Şi pe măsură ce s-a lărgit sectorul socialist al agriculturii, s-au lărgit şi posibilităţile pentru îmbunătăţirea activităţii noastre.

Faptul că ne desfăşurăm activitatea într-o regiune cu agricultura în întregime colectivizată, faptul că statul ne-a pus la îndemînă utilaj modern, a însemnat şi înseamnă pentru noi posibilităţi tot mai mari şi condiţii tot mai bune de lucru. Acestea, alături de hărnicia şi dragostea cu care lucrează colectivul de mecanizatori, de o temeinică organizare a muncii şi preocupare pentru îngrijirea utilajului, face ca, de cîţiva ani, fiecare campanie agricolă să fie încheiată cu realizări importante. Anul trecut, de pildă, productivitatea pe tractor convenţional a fost în S.M.T.-ul nostru de 560 de hectare arătură noramlă, cu 130 de hectare mai mult decît sarcina trasată de consfătuirea de la Constanţa pentru anul 1960. Staţiunea şi-a îndeplinit planul anual în proporţie de 134,53 la sută şi a redus preţul de cost de la 118,38 lei, la 84,06 lei pe hectar arătură normală. Anul trecut noi am realizat peste plan 17.606 hectare arătură normală şi am obţinut economii în valoare de aproape 1.500.000 lei. Pentru toate aceste succese, pentru sprijinul pe care l-am acordat gospodăriilor colective în organizarea producţiei agricole, staţiunea noastră a primit steagul roşu de S.M.T. fruntaş pe ţară.

Anul acesta ne-am propus să obţinem succese şi mai importante. Şi aceasta cu atît mai mult cu cît, alături de întregul popor muncitor, vrem să cinstim marea sărbătoare a lui 23 August cu realizări cît mai bogate. Planul de producţie pe campania din primăvara anului acesta l-am încheiat cu o depăşire de 33 la sută; acum lucrăm din plin la strîngerea grînelor şi pregătirea terenului pentru recoltele viitoare. Intrecerea socialistă în cinstea lui 23 August mobilizează şi însufleţeşte pe toţi mecanizatorii din staţiunea noastră.

Pe ogoarele gospodăriilor colective, S.M.T.-ul nostru execută un mare volum de lucrări. In afară de arat, semănat şi recoltări, al căror procent de mecanizare se apropie de sută la sută, sprijinim gospodăriile colective şi prin efectuarea de lucrări de prăşit, combatere a dăunătorilor, prin lucrări făcute în domeniul zootehniei şi sectorul legumicol. Anul acesta, de pildă, au fost executate cu mijloacele mecanizate ale S.M.T.-ului trei praşile pe o suprafaţă de aproape 4.000 de hectare cu porumb şi peste 1.000 de hectare cu floarea-soarelui.

Intre staţiune şi gospodăriile agricole colective s-au statornicit relaţii de rodnică colaborare. In această privinţă ne este de un real folos faptul că toţi tractoriştii noştri sînt colectivişti sau fii de colectivişti. Ei muncesc pe ogoarele gospodăriilor agricole colective cu multă dragoste, cu multă grijă pentru calitatea lucrărilor. In multe locuri, şefii brigăzilor noastre de tractoare sînt membri ai consiliilor de conducere ale gospodăriilor agricole colective. De pildă, şeful de brigadă Răileanu Vasile e membru în consiliul de conducere al gospodăriei colective din Viişoara, iar tovarăşul Chiriţă Călăraşu, un alt brigadier de frunte al S.M.T.-ului nostru, face parte din conducerea gospodăriei colective din Cobadin. Aceasta asigură o colaborare şi mai strînsă între brigada de tractoare şi cele de cîmp. Problemele legate de munca tractoriştilor sînt deseori supuse discuţiilor consiliilor de conducere ale gospodăriilor colective. Şi de aici rezultă totdeauna măsura menită să dezvolte şi mai mult ajutorul pe care S.M.T.-ul trebuie să-l dea gospodăriilor colective.

Sprijinul pe care-l acordăm celor opt unităţi pe care le deservim nu se mărgineşte numai la executarea unora sau altora din lucrările agricole, ci şi la organizarea şi planificarea muncii, la aplicarea măsurilor agrozootehnice. In afară de cei şase ingineri şi tehnicieni care aparţin de S.M.T.-ul nostru şi care lucrează efectiv în gospodăriile colective, tovarăşii din conducerea staţiunii, inginerii şi tehnicienii noştri, sînt permanent în mijlocul colectiviştilor, ajutîndu-i şi îndrumîndu-i. Colectivul de muncă al staţiunii noastre se bucură de multă stimă şi preţuire în rîndurile colectiviştilor. Aceasta ne stimulează în muncă şi ne măreşte şi mai mult răspunderea pe care o avem faţă de gospodăriile colective.

Insufleţiţi de recentele măsuri pe care partidul le-a luat în scopul ridicării nivelului de trai al tuturor oamenilor muncii vom lupta cu şi mai multă energie pentru ca sprijinul nostru la consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective, la creşterea producţiei agricole, să fie şi mai puternic ca pînă acum. Ne vom strădui ca prin întreaga noastră activitate să aducem o contribuţie şi mai largă la întărirea alianţei frăţeşti dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, la înfăptuirea marilor sarcini pe care partidul le-a pus în faţa staţiunilor de maşini şi tractoare.

Pe tarlalele gospodăriei agricole colective din Cobadin, lucrate cu ajutorul maşinilor şi tractoarelor S.M.T.-ului din localitate, porumbul a crescut frumos şi promite rod bogat. Asemenea lanuri întîlneşti la toate cele opt gospodării deservite de S.M.T. Cobadin.

După pilda colectiviştilor mai vechi

La gospodăria noastră colectivă din Mitoc, raionul Bîrlad, se aplică cu bune rezultate sistemul de retribuire a muncii şi în raport cu producţia obţinută. Membrii brigăzilor primesc din depăşirea realizată peste prevederile planului de producţie 50 la sută la porumb, iar la floarea-soarelui şi sfecla de zahăr primesc 30 la sută din sumele de bani încasate de gospodărie pe depăşirile de plan. Acest sistem de retribuire a muncii sporeşte cointeresarea colectiviştilor în obţinerea de recolte bogate şi de venituri mari.

Noi am început să aplicăm acest fel de retribuire după o consfătuire de la „Casa Agronomului" din Bucureşti, la care a participat preşedintele de atunci al gospodăriei noastre tov. Ion Breazu. La acea consfătuire s-a arătat experienţa colectiviştilor din Lenauheim, regiunea Timişoara, în aplicarea sistemului de retribuire a muncii în raport şi cu producţia obţinută. Intors la Mitoc, tov. Ion Breazu, a făcut cunoscut colectiviştilor cele învăţate la „Casa Agronomului", iar noi am hotărît să urmăm pilda colectiviştilor din Lenauheim, lucru pe care îl facem cu bune rezultate.

FANICA CERNAT
corespondent

Hotărîrile Partidului

îndemn însuflețitor spre noi realizări

Angajamentele încep să fie traduse în viață

Muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din gospodăria de stat Sighet, regiunea Baia Mare, au primit cu nestăvilită bucurie Hotărîrea Plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie 1959, cu privire la mărirea salariilor, reducerea impozitelor și scăderea prețurilor la peste 2600 de sortimente industriale și alimentare.

In ziua de 16 iulie s-au adunat peste 70 de salariați de la centrul gospodăriei, spre a citi împreună raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. In cadrul acestei adunări au luat cuvîntul numeroși muncitori și tehnicieni care, spre a răspunde cu realizări cît mai de seamă grijii pe care partidul și guvernul o poartă creșterii continue a nivelului de trai al oamenilor muncii, și-au luat noi și frumoase angajamente.

Mulgătorii Muscalu Ion, Dan Vasile și maiștrii crescători de animale Cocoș Vasile, Berinde Vasile și Moise Alexandru de pildă, au arătat că vor organiza munca astfel încît în sectorul lor de producție, printr-o îngrijire exemplară și furajare rațională a animalelor, să obțină o cît mai mare creștere în greutate a acestora, economisindu-se totodată furaje în valoare de cel puțin 16.000 lei.

Tovarășii din consiliul gospodăriei care au luat cuvîntul și-au luat angajamentul în numele colectivului de muncitori, ca în semestrul al II-lea al acestui an gospodăria de stat Sighet să facă o economie de 1 la sută la prețul de cost al produselor — economie care va echivala cu cel puțin 40.000 lei.

Traducînd în viață angajamentele luate, în zilele de 17—18 iulie, muncitorii din sectorul zootehnic și funcționarii gospodăriei au lucrat la strînsul snopilor de grîu de pe cîmp, economisind astfel la cheltuielile pentru brațe de muncă peste 960 de lei.

N. CRISTESCU
corespondent

Bucuria colectiviștilor

Ziua de 17 iulie a.c. a adus colectiviștilor din Rominași, raionul Zalău, o veste deosebită.

In pauza de prinz, la ora cînd în mod obișnuit se citește pe cîmp ziarul, oamenii au aflat cu multă bucurie de Hotărîrea C.C. al P.M.R. care prevede noi și importante măsuri cu privire la creșterea nivelului de trai al poporului. In seara zilei de 18 iulie Hotărîrea a fost citită și comentată în adunarea generală. Colectiviștii și-au manifestat cu acest prilej marea bucurie pentru vestea scăderii de prețuri la cele 2.600 de sortimente, scădere care va influența în mod direct creșterea nivelului de trai al țărănimii muncitoare. De asemenea, a fost viu comentată recomandarea partidului privind viitoarea pensionare a bătrînilor în gospodăriile agricole colective.

Și aici, la Rominași, gospodăria a împărțit anul trecut bătrînilor, incapabili de muncă (bărbaților care depășesc 65 de ani și femeilor care depășesc 60 de ani) o cantitate însemnată de produse: 600 lei, 260 kg grîu, 200 kg porumb, 5 kg zahăr, 2 kg țuică, 100 kg cartofi.

Anul acesta au intrat în această categorie toți acei care ating vîrsta de 58 de ani.

Hotărîrea partidului a fost discutată și viu comentată și la gospodăriile agricole colective Apahida și Gilău, raionul Cluj, Luncani, raionul Turda și altele.

STELA NEAGU

Măsurile luate de partid se vor sprijini și pe realizările noastre

A doua zi după ce postul de radio București a transmis documentele Plenarei lărgite din 13—14 iulie a C.C. al P.M.R., muncitorii gospodăriei agricole de stat Oradea s-au adunat pe brigăzi și echipe pentru a discuta noile măsuri luate de partid în vederea creșterii nivelului de trai al oamenilor muncii

Exprimîndu-și adînca lor mulțumire pentru grija ce le-o poartă partidul, muncitorii, tehnicienii și inginerii s-au angajat să nu-și precupețească forțele pentru a spori producția și reduce prețul de cost al produselor agricole. Majoritatea salariilor, reducerea impozitelor și ieftinirea a peste 2.600 de sortimente de produse industriale și alimentare se vor sprijini și pe realizările gospodăriei noastre, au spus mulți dintre cei care au luat cuvîntul.

Mulgătorul Moldovan Gheorghe din secția întîi s-a angajat ca împreună cu ceilalți tovarăși ai săi de muncă să sporească producția de lapte cu 10 la sută peste plan, iar prețul de cost planificat să fie redus cu 5 la sută.

Brigada condusă de maistrul legumicol Toma Alexandru va da populației orașului Oradea 41,6 vagoane de legume. Cu 3 vagoane peste plan. Iar legumele livrate vor fi produse la un preț de cost mai mic decît cel planificat.

Angajamente asemănătoare și-au luat și crescătoarea de păsări Bungău Rozalia, viticultorii, mecanizatorii și numeroși alți muncitori din gospodărie care au ținut să-și spună cuvîntul.

Angajamentele făcute au fost însoțite imediat de preocuparea pentru a fi traduse în practică. Aceasta dă garanția că ele vor fi îndeplinite cu succes. In raportul său prezentat la plenara lărgită a C.C. al P.M.R., tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej cere ca în întreprinderi să se alcătuiască colective din cei mai capabili muncitori, tehnicieni, ingineri și economiști care să descopere și să pună în valoare rezervele existente pentru a se obține noi succese în producție. Noi vom forma imediat acest colectiv și-l vom sprijini să găsească noi căi de mărire și de ieftinire a producției.

E. CIUPE
organizator de partid la G.A.S. Oradea.

DIN U. R. S. S.

In Turkmenia au început lucrările de lărgire și adîncire a albiei canalului Kara-Kum, care unește rîurile Amu-Daria și Murgab. O parte a acestui canal, de 400 km, a fost terminată în ianuarie anul curent. A doua parte — de 140 km — a acestei uriașe artere de apă va fi construită în actualul septenal. Noul sector al canalului va uni rîul Murgab cu bazinul rîului Tedjen.

In zona canalului Kara-Kum, ce se construiește pe pămînturile lipsite de viață ale pustiului Kara-Kum, care ca mărime este al treilea din lume, au și fost valorificate peste 7000 ha de pămînt. In viitor, în zona primei părți a canalului se prevede să se valorifice încă aproximativ 100.000 ha de pămînturi înțelenite, iar cînd se va termina complet construcția canalului, vor primi apă aproximativ 10 milioane hectare de pășuni.

★

In viitori șapte ani, suprafața viilor și livezilor din R. S. S. Moldovenească va crește cu 300.000 ha.

R. S. S. Moldovenească — o republică mică din sudul U.R.S.S., cu o populație de mai puțin de 3.000.000 de locuitori — în ceea ce privește suprafața podgoriilor urmează după Italia, Franța și Spania — principalii producători de viță de vie.

In prezent, R. S. S. Moldovenească dă peste o treime din cantitatea de struguri și produse de vinificație obținute în Uniunea Sovietică. In anii septenalului, suprafața podgoriilor se va dubla, iar producția de struguri se va ridica la aproape 1.500.000 tone.

A fost elaborat un plan a cărui îndeplinire va permite să se realizeze o dezvoltare fără precedent a viticulturii și pomiculturii. Potrivit afirmațiilor specialiștilor, pe versanții sudici ai dealurilor din R. S. S. Moldovenească condițiile de cultivare a varietăților superioare de viță de vie sînt la fel de favorabile ca și în vestitele regiuni viticole Champagne, Epernay și Reims.

POLONIA POPULARĂ MERGE SPRE NOI VICTORII

Cu prilejul celei de-a 15 aniversări a Republicii Populare Polone, a avut loc la 21 iulie o ședință festivă la Varșovia la care a luat cuvîntul tovarășul Wladyslaw Gomulka, prim secretar al P.M.U.P. care a prezentat un raport asupra realizărilor obținute în cei 15 ani de la eliberare și pînă acum. A mai luat cuvîntul, de asemenea, și tovarășul N. S. Hrușciov, prim-secretar al C. C. al P.C.U.S. și președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

W. Gomulka a arătat că Polonia populară a luat ființă ca urmare a victoriei asupra Germaniei hitleriste și asupra reacțiunii din țară. Armata Sovietică și armata poloneză care au luptat umăr la umăr au fost acelea care au adus poporului polonez libertatea și independența. Poporul polonez a luptat pe viață și pe moarte împotriva ocupantului, dar rolul hotărîtor în zdrobirea cătușelor hitleriste și în restabilirea independenței poporului polonez, contribuția hotărîtoare la victoria asupra Germaniei hitleriste i-a revenit Uniunii Sovietice — a subliniat Gomulka. Pentru tot ce-a făcut U.R.S.S. pentru el, poporul polonez nutrește un sentiment de caldă prietenie și adîncă recunoștință.

Vorbind despre realizările obținute în cei 15 ani de la eliberare și pînă azi, W. Gomulka a arătat că poporul polonez a avut de întîmpinat o seamă de greutăți cauzate de război și de fostul regim burghezo-moșieresc. Aceste greutăți nu puteau fi înfrînte decît de noua organizare socialistă a economiei țării, de conducerea planificată a economiei de către stat. Satisfacerea tuturor cerințelor principale ale poporului a fost realizată numai prin dezvoltarea socialistă a țării, pe care Polonia populară merge încă din primele zile ale existenței sale.

„In decursul celor 15 ani de existență a Poloniei populare, noi am extras de peste două ori mai mult cărbune, am produs de patru ori mai mult oțel și ciment, de peste două ori mai mult zahăr, de 1,5 ori mai multe fire de bumbac decît în decurs de 15 ani în Polonia burgheză", a spus W. Gomulka.

„Polonia populară, avînd mereu drept călăuza politica alianței muncitorilor și țăranilor, încă din primii ani ai existenței sale, prin reforma agrară și prin organizarea transferului populației în teritoriile apusene, a schimbat în mod radical soarta țăranului polonez. Industrializarea socialistă a dat de lucru în industrie țăranilor cu pămînt puțin și tineretului țărănesc. Piața de desfacere a producției agricole temeinic stabilizată, ajutorul acordat de stat agriculturii, livrarea crescîndă de mijloace moderne de producție, politica de apărare a gospodăriilor mici și mijlocii împotriva exploatării, transformarea socialistă care se produce treptat în satul polonez au schimbat înfățișarea satului nostru. Producția agricolă la suta de hectare a crescut cu 50 la sută în comparație cu perioada dinainte de război".

Toate succesele R. P. Polone se datoresc ajutorului uriaș primit din partea U.R.S.S. și a celorlalte țări socialiste, cu care se într-ajutorează reciproc.

Vorbind despre situația internațională, W. Gomulka a subliniat că Polonia care în trecut era socotită drept un instrument lipsit de voință în mîinile puterilor imperialiste, aparține în momentul de față trecutului. Polonia populară nouă și independentă, avînd frontiere noi și echitabile, este astăzi unul din bastioanele lumii socialiste, apărătoare consecventă a ideilor colaborării pașnice dintre state, indiferent de orînduirea lor socială.

Polonia populară, alături de toate țările socialiste, luptă împotriva cursei înarmărilor și îndeosebi împotriva înarmărilor atomice, împotriva creării de baze militare agresive pe teritorii străine, împotriva înarmării Germaniei occidentale, împotriva politicii „războiului rece".

Primul secretar al C.C. al P.M.U.P a subliniat că „dacă noi avertizăm permanent în legătură cu tendințele revanșarde și militariste ale cercurilor guvernante din Republica Federală Germana, o facem nu pentru că ne-am teme pentru integritatea teritoriilor noastre și pentru inviolabilitatea frontierelor noastre. Toate frontierele sînt păzite temeinic de forțele noastre și ale aliaților noștri. Noi avertizăm în legătura cu restaurarea militarismului german, întrucît el amenință liniștea popoarelor din Europa".

In încheierea raportului său, W. Gomulka a arătat că în fața poporului polonez stă sarcina să ducă mai departe munca de îndeplinire a programului de dezvoltare continuă a economiei, program care va fi cu siguranță îndeplinit. Chezășia acestui fapt este constituită prin hărnicia poporului polonez care sub conducerea partidului muncește cu avînt, de sprijinul pe care Polonia populară îl primește de la țările prietene din lagărul socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică.

Luînd cuvîntul la ședința festivă de la Varșovia, N. S. Hrușciov a subliniat că constituirea Republicii Populare Polone nu a fost numai o cotitură în istoria poporului polonez, ci și un eveniment de importanță internațională, care a jucat un mare rol în dezvoltarea socialismului mondial. El a vorbit apoi pe larg despre impresia pe care au făcut-o delegației sovietice vizita în R. P. Polonă și convorbirile sincere cu conducătorii polonezi.

„Oamenii muncii din Polonia — a declarat N. S. Hrușciov — au obținut mari succese în transformarea patriei lor și continuă cu mult entuziasm să construiască societatea socialistă".

Marea sărbătoare a poporului frate polonez, succesele lui de fiecare zi umplu de bucurie inimile poporului romîn, care-i urează să meargă cu pași și mai repezi pe calea începută cu 15 ani în urmă. Umăr la umăr, poporul romîn și poporul polonez, alături de toate popoarele din țările socialiste și de toate celelalte popoare iubitoare de pace din întreaga lume, vor sta de strajă pentru înlăturarea primejdiei unui nou război, pentru asigurarea unei păci trainice.

IMPOTRIVA LUI MANOLIS GLEZOS ȘI A CELORLALȚI PATRIOȚI GRECI

TRIBUNALUL MILITAR DIN ATENA A PRONUNȚAT

O sentință odioasă

La 22 iulie, Tribunalul militar din Atena a pronunțat sentința împotriva lui Manolis Glezos și a celorlalți patrioți greci. In ciuda bunului simț, încălcînd cele mai elementare drepturi cetățenești și prevederile propriei constituții a țării, pe baza unor afirmații imaginare scornite și ticluite de poliția politică (Asfalia), membrii Tribunalului militar au condamnat la ani grei de închisoare pe eroul poporului grec Manolis Glezos, pe Vutsas și Trikalinos și pe alți patrioți greci. In străduința lor de a fi pe placul cercurilor reacționare, membrii Tribunalului au dat în cazul lui Glezos o sentință mai aspră decît cea cerută de procuror.

Forțele democratice din lumea întreagă, opinia publică mondială au primit cu adîncă și firească indignare vestea despre această sentință odioasă. Verdictul dat la Atena arată încăodată cît de mîrșave sînt măsurile la care se dedau cercurile reacționare pentru a stăvili democrația și progresul și a înăbuși glasul și voința poporului. Intreaga desfășurare a procesului în care au fost spulberate toate învinuirile aduse patrioților greci, atitudinea plină de demnitate a acuzaților, mărturiile martorilor și pledoariile avocaților apărării au scos la iveală scopul care s-a urmărit prin înscenarea acestui monstruos proces. Reacțiunea greacă a vrut prin aceasta să se răfuiască cu democrații greci, să lovească în partidul Uniunea Democrată de stînga (E.D.A.) care se bucură de încrederea poporului. In același timp, cercurile reacționare au căutat să folosească procesul pentru a lovi și compromite Partidul Comunist din Grecia.

Dar inițiatorii și organizatorii procesului nu și-au atins scopul. In schimb, întregul popor grec a putut să vadă încă odată curajul, bărbăția și patriotismul fierbinte de care sînt animați comuniștii în lupta pentru slujirea intereselor vitale ale poporului: „Partidul meu — a declarat E. Vutsas — Partidul Comunist din Grecia, este un partid patriotic, un partid popular, un partid care luptă pentru interesele poporului... Sînt membru al P. C. din Grecia și sînt gata să mor pentru partidul meu". Desfășurarea procesului a relevat măreția și forța luptei patrioților greci. Infruntînd atitudinea ostilă și brutală a Tribunalului, intervențiile grosolane ale președintelui instanței și ale procurorului, Manolis Glezos, Vutsas și ceilalți patrioți greci s-au transformat din acuzați în acuzatori Ei au demascat cu curaj adevăratele scopuri urmărite de organizatorii procesului — prigonirea mișcării democratice din țară, reprimarea forțelor patriotice.

Intre campania de represiuni pornită împotriva democraților greci și politica pe care o duce guvernul Greciei, politică de întărire a dependenței țării față de conducătorii organizației războinice N.A.T.O., de instalare a rampelor pentru rachete teleghidate și a bazelor atomice americane pe teritoriul grec este o strînsă legătură. Reacțiunea greacă caută prin aceste persecuții, prin asemenea sentințe ca cea pronunțată de Tribunalul militar din Atena, să înăbușe lupta forțelor democratice din țară, să abată atenția maselor largi populare de la rezolvarea problemelor legate de asigurarea independenței și unității naționale a țării, de democrație, libertate și progres. Odioasa sentință, ca și represiunile antidemocratice la care se dedau autoritățile grecești, nu vor izbuti însă să sugrume lupta poporului grec închinată cauzei păcii și democrației.

Tribunalul militar din Atena n-a cutezat să-l trimită în fața plutonului de execuție pe Glezos și pe ceilalți patrioți greci, așa cum urmăreau organizatorii procesului. Aceasta este un rezultat concret, de netăgăduit, al luptei hotărîte a opiniei publice mondiale. Valul uriaș de proteste care s-a făcut simțit în toate țările lumii a împiedicat Tribunalul să-i condamne pe patrioți la moarte. Cu aceeași energie nesecată, opinia publică mondială va lupta pentru ca odioasa sentință să fie anulată, ca patrioților greci să le fie redată libertatea. Poporul nostru își ridică cu o nouă vigoare glasul, cerînd ca Manolis Glezos și ceilalți patrioți greci să fie puși în libertate.

Zece ani de la înființarea primelor gospodării colective în țara noastră

(Urmare din pag. 1)

jinită și îndrumată de clasa muncitoare, sub conducerea partidului ei revoluționar, ea este capabilă să desfășoare o energie revoluționară în făurirea unei vieți noi înfloritoare, în condițiile unei puternice lupte de clasă.

Rezultatele bune înregistrate nu au venit de la sine. Ele au fost posibile datorită marelui ajutor politic și economic acordat de partid și guvern țărănimii muncitoare. Trebuie menționat, de asemenea, cu acest prilej, sprijinul frățesc pe care l-am primit din partea Uniunii Sovietice și colaborarea rodnică cu țările de democrație populară în crearea bazei tehnico-materiale necesară construirii socialismului și în agricultură.

Ca urmare a acestor rezultate, cea mai mare parte a producției agricole-marfă începe să fie dată de unitățile agricole socialiste. Aceasta demonstrează că se realizează cu succes sarcina pusă de Congresul al II-lea al partidului ca sectorul socialist din agricultură să asigure 60—70 la sută din producția agricolă-marfă.

Gospodăriile colective obțin succese de la an la an mai importante pe calea consolidării și dezvoltării lor multilaterale. In numeroase gospodării, valoarea zilei-muncă a ajuns la 40—50 lei și chiar mai mult. Numărul gospodăriilor milionare a crescut de la 101 în 1957, la 269 în 1958 Deși multe gospodării agricole colective sînt încă tinere, avutul lor obștesc a ajuns la sfîrșitul anului 1958 la aproape 2 miliarde de lei, cu aproape 40 la sută mai mult ca în 1957; aceasta înseamnă că la 100 ha teren agricol revin circa 110.000 lei, din acestea fondului de bază revenindu-i în medie aproape 73.000 lei, față de 59.000 lei în 1957. Și în întovărășirile agricole s-au realizat succese pe linia dezvoltării fondului de bază, acesta dublîndu-se față de 1957.

Toate acestea au dus la creșterea bunăstării țărănimii muncitoare, la situația în care satele noastre se bucură tot mai mult de binefacerile culturii și tehnicii. Pe baza Decretului Prezidiului Marii Adunări Naționale din martie 1959 prin care s-au lichidat rămășițele relațiilor de exploatare capitalistă în agricultură, suprafețele de teren care depășesc puterea de muncă a gospodăriilor chiaburești au fost trecute în folosința gospodăriilor agricole colective sau a altor gospodării agricole socialiste. Aceasta răspunde intereselor fundamentale ale țărănimii muncitoare și contribuie la întărirea pozițiilor socialismului la sate.

In munca lor pentru transformarea socialistă a agriculturii și ridicarea producției agricole — două laturi ale aceleiași probleme — oamenii muncii din agricultură au alături de ei întregul nostru popor muncitor, deoarece — așa cum a arătat la consfătuirea de la Constanța tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, — „cauza ridicării agriculturii este cauza întregului popor".

In lupta pentru făurirea socialismului, poporul nostru, condus de partid, se bucură larg de sprijinul popoarelor frățești din indestructibilul nostru lagăr socialist.

„Forțele noastre comune — a spus tov. N. S. Hrușciov, la 9 iunie 1959 cu ocazia vizitei la Moscova a delegației de partid și guvernamentale a R.D.G. — resursele țărilor lagărului socialist, ne dau posibilitatea să mergem cu încredere înainte într-un front comun, să dezvoltăm în ritm rapid economia țărilor noastre, să ridicăm tot mai mult bunăstarea popoarelor țărilor noastre".

Din experiența cultivatorilor de orez din R. P. Chineză

Corespondență din Republica Populară Chineză

(Urmare din nr. trecut)

INGRIJIREA TERENULUI

Arătura adîncă și sporirea fertilității pămîntului. Arătura adîncă a terenului orezăriei ajută foarte mult la împrospătarea solului la afînarea lui, la stîrpirea buruienilor și a viermilor, la creșterea producției. In anul 1958 s-au obținut pretutindeni recolte foarte bogate. Aceasta s-a datorat și faptului că arătura s-a făcut la o adîncime mai mare ca în trecut și anume la 23-26 cm față de 14-15 cm. O metodă de pregătire a terenului este și următoarea: întîi se ară cu plugul cu brăzdar, apoi se grăpează arătura pentru a se fărămița pămîntul. De asemenea, se poate aplica și o altă metodă și anume: arătura îmbinată cu săpatul cu mîna pentru a adînci arătura. In general terenurile orezăriilor unde au mai fost cultivate grîu sau orz, se ară adînc imediat după recoltarea acestora odată sau de două ori pentru stîrpirea buruienilor, și afînarea solului Apoi se nivelează terenul, se fărîmițează bolovanii, și se irigă pentru pregătirea mediului prielnic plantării orezului în primăvară. Arătura după recoltarea grîului se face fără întîrziere și la adîncime.

INGRAȘAREA TERENULUI PENTRU CULTURA OREZULUI

Orezul are nevoie de multe îngrășăminte ca să poată crește bine. La prima arătură se pune nămol din lac sau din gîrlă (în care se găsesc tot felul de substanțe hrănitoare necesare orezului) care este băgat sub brazdă ca să aibă timp să se descompună în pămînt. Cantitatea de nămol în unele locuri poate fi de 200-300 tanuri la mu iar în altele poate ajunge la 500-600 tanuri la mu (un tan este egal cu 150 ginuri). Dacă se folosește un îngrășămînt mai valoros (bălegarul) cantitatea de 10.000 ginuri la mu este suficientă. Primăvara înainte de arătura ușoară se administrează îngrășăminte cu efect rapid ca bălegar fermentat amestecat cu urină care se întinde la suprafața terenului. De data aceasta, îngrășămîntul trebuie să fie de o calitate mai bună și se poate folosi în cantitate de circa 8.000 de ginuri la mu. Ingrășarea pămîntului se face la timp atît în toamnă cît și în primăvară. De asemenea, se aplică îngrășăminte în perioadele cheie: atunci cînd răsadul este plantat pentru a se prinde și crește repede; la împăiere și înfrățire și atunci cînd plantele dau în spic. La zece zile după plantarea răsadului de orez se face primul adaos de îngrășăminte. Ele trebuie să aibă efect imediat pentru a se grăbi prinderea și dezvoltarea orezului plantat. După acest adaos de îngrășăminte urmează plivitul de buruieni și făcutul mușuroiului la rădăcina fiecărui mănunchi de fire de orez. Cînd încep să apară paiul și frații, se face al doilea adaos de îngrășăminte urmat din nou de plivit și mușuroit. In momentul cînd orezul dă în spic, dacă se constată că îngrășămintele administrate pînă atunci nu-s suficiente, pentru asigurarea unei recolte cît mai bogate se mai adaugă o anumită cantitate de îngrășăminte, ținîndu-se seama de desimea plantației. Aceste îngrășăminte trebuie să aibă de asemenea efect imediat

DESIMEA RAȚIONALA A PLANTAȚIEI DE OREZ

In anul 1958 desimea rațională a plantației de orez a constituit o măsură cheie care a dus la o mare creștere a producției la unitatea de suprafață. Astfel peste tot, de la 10.000 cuiburi orez s-a ajuns la 20.000-30.000 cuiburi la mu, iar în unele locuri pînă la 50.000-60.000 cuiburi orez la mu. In mod obișnuit un cuib este format din mai multe fire de orez care cresc sub formă de mănunchi. Indesirea cuiburilor se face avîndu-se în vedere ca terenul respectiv să fie gras și așezat în bătaia soarelui. Este necesar, de asemenea, ca arătura să fie cît mai adîncă, să se asigure o bună irigare și îngrășăminte suficiente. In același timp cultura să fie îngrijită bine să aibă aer suficient, să fie bătută de vînt și de razele soarelui Desimea cuiburilor în general nu trebuie să fie nici prea mare. Cea mai bună desime este 6x3 (adică 20 cm x 10 cm), cam 500.000 cuiburi la ha, iar în fiecare cuib cca 8-10 fire. De asemenea, se mai poate planta și la 5x2 sau 6x1 țuni (un țun este egal cu 3,2 cm).

Plantarea orezului în general nu se face nici prea adînc; în orice caz este nevoie ca plantele să fie bine înrădăcinate ca să nu cadă la pămînt cînd bate vîntul. Dacă-i plantat prea adînc orezul se prinde mai greu și se întîrzie dezvoltarea paiului (tulpinei). Plantarea se execută cît mai ordonat și uniform. Se cere ca răsadul să fie cît mai proaspăt. Cel mai bun procedeu este să se planteze răsadul de îndată ce acesta a fost smuls din stratul de germinare.

Și acolo unde se seamănă orezul direct, desimea plantelor a crescut. In unele locuri se mai aplică metoda completării golurilor și selecția negativă a firelor (adică se smulg cele slabe și se lasă numai cele bune). Și în acest caz s-au obținut prin mărirea desimii plantelor recolte foarte bune față de trecut.

IRIGAREA

După plantare, se menține o anumită înălțime a apei pe terenul respectiv. In general, este nevoie de o înălțime cam de 2-3 cm. După ce răsadul s-a prins se menține nivelul apei la o înălțime mică. De fiecare dată după plivire și mușuroire nu se irigă o zi, două, astfel ca mușuroaiele să se întărească puțin Inainte ca orezul să dea în spic se face uscarea terenului, pînă cînd acesta crapă asemenea liniilor carapacei broaștei țestoase; atunci se irigă iar bine (se dă multă apă). Gradul de uscare a terenului în general este următorul: prima dată se face uscare ușoară; a doua oară pămîntul se lasă pe uscat pînă se crapă, iar a treia oară trebuie uscat într-atît, încît atunci cînd se introduce din nou apa să rămînă tot uscat Uscarea terenului ajută ca rădăcina orezului să se prindă cît mai bine în pămînt, să se dezvolte un sistem radicular puternic ajutînd astfel orezul să reziste la cădere. Atunci cînd se usucă terenul se ține seama de următoarele indicații: locul înalt trebuie uscat mai puțin; locul jos mai mult; cel gras mai tare, iar cel slab mai puțin.

Cînd orezul dă în spic, se irigă bine deoarece în această perioadă plantele au nevoie de cît mai multă apă. Cînd paniculul dă în floare este nevoie să se irige mai puțin sau chiar de loc. După înflorit se dă din nou apă suficientă pînă ce boabele de orez încep să dea în pîrgă. Atunci se introduce treptat apă din ce în ce mai puțină, pînă ce se întrerupe de tot udatul, astfel ca pămînul să se usuce bine pentru recoltat.

ALEGEREA SEMINȚELOR DE BUNA CALITATE

Alegerea semințelor de bună calitate este una dintre măsurile necesare ridicării producției de orez la hectar. In general se aleg semințele de la plantele care au dat o recoltă bogată, al căror paniculul nu cade la pămînt, nu se scutură ușor și corespund condițiilor locale.

Suprafața cultivată cu sămînță de orez de calitate în R.P. Chineză ocupă în prezent peste 80 la sută.

Pentru răspîndirea semințelor de bună calitate, în unele locuri s-au făcut culturi comparative experimentale cu diferite soiuri. Prin acest mijloc se poate constata particularitățile diferitelor soiuri, se pot face încrucișări pentru obținerea de soiuri și mai bune. Experimentarea se face pe un teren mic și soiul care s-a dovedit a fi cel mai bun, este răspîndit pe o suprafață mai mare. O altă metodă legată de asigurarea unei seminte de calitate este următoarea: se oprește un loc special pentru cultivarea semințelor selecționate, unde aceasta este înmulțită și apoi răspîndită pe o suprafață mai mare

INGRIJIREA CULTURILOR DE OREZ ȘI RECOLTAREA

In afară de irigare și îngrășare se dă mare atenție plivitului și celorlalte lucrări de întreținere a orezului.

Orezul se recoltează la timpul potrivit. Dacă această operație se face prea devreme și sînt prea multe boabe crude, aceasta influențează în rău calitatea orezului. Dacă se strînge recolta prea tîrziu, se pot produce pierderi mari prin scuturare. In general orezul se culege pe măsura în care se coace. Plantele ajunse la maturitate sînt recoltate; cele crude lăsate încă să se coacă. De asemenea spicele căzute jos sînt adunate printre primele pentru a nu putrezi

Treieratul orezului se face in diferite feluri. In multe locuri se iau spicele în mînă și se bat de marginea unui vas. De asemenea, se mai treieră cu mașina de mînă care este metoda cea mai bună, de aceea se caută ca aceasta să fie răspîndită în cît mai multe locuri. După treierat, boabele de orez se întind 3-4 zile la soare pentru a se usca. După aceasta urmează decorticarea și întrebuințarea.

In R.P. Chineză paiele de orez au și ele o foarte largă întrebuințare în industria hîrtiei, pentru împletituri, funii, rogojini, ca hrană pentru vite, ca îngrășămînt etc.

AMBROZIE MUNTEANU

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scinteii nr. 1. București, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".